

Rg N. B 431.

શ્રીમદ્જયાનન્દમૂરિ સદ્ગુરુચ્ચો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

સાધરાવૃત્તમ્ ॥

આત્માનન્દં પ્રયાતિ સ્મરણકરણતઃ શ્રીપર્યોત્પન્નકાશાત્
 પુણ્યં જ્ઞાનં દદાતિ પ્રતિદિનમથ યદ્વાચનં સજ્જનેભ્યઃ ।
 યસ્ય સ્તુત્યપયત્નઃ સમુદયકરણે સત્યર્થર્વે રતાનાં
 'આત્માનન્દ પ્રકાશ' વદતુ હૃદિ મુદં માસિકં તદ્દુવાનામ્ ॥૧॥

પુ. ૧૭. | વીર સં. ૨૪૪૬ જેષ્ઠ. આત્મ સં. ૨૪ | અંક ૧૧ મો

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમશિક્ષા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી જિનેશ્વર સ્તુતિ. ...	૨૭૧	૬ જૈન કોમમાં કેળવણી. ...	૨૮૧
૨ આપણા વિચારોનાં પ્રતિબિંબ		૭ આત્મા અને પરમાત્માનો	
૩૫ જગત્. ...	૨૭૨	સંબંધ. ...	૨૮૩
૩ શુદ્ધ પ્રદક્ષિણા કુલક. ...	૨૭૦	૮ શ્રીમદ્ આનંદધનજીનાં એક પ-	
૪ મુગા પશુ જીવયોગી જ્ઞાનવરો		દનો અનુવાદ. ...	૨૮૬
પ્રત્યે અનુકંપા અથવા દયા દા-		૯ પવિત્ર ભાવના આત્મધર્મનો	
ખવવાની આપણી દુરજ. ...	૨૭૮	થાને મનુષ્ય જીવનનો ઉદ્ધવ શી	
૫ આરોગ્ય સાચવવા અવશ્ય સ-		રીતે કરે છે ? ...	૨૮૯
ખવા યોગ્ય નિયમો અને યત્ન		૧૦ વર્તમાન સમાચાર. ...	૨૯૪
કાયદા. ...	૨૭૯		

વાર્ષિક મુદ્રક રૂ. ૨૦ દપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ્ર લલુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

સતરમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ. “ શ્રી દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ. ”

શ્રી આત્માતંત્ર પ્રકાશના આદિકાને આ વર્ષે ઉપગેકત ભેટની છુટ્કા આપવા માટે મુકરર થયું છે. દર વર્ષ કરતાં આ વર્ષે ત્રણ ગણી મોટી એટલે છુમારે પચીસથી સતાવીશ ફોર્મનો મોટો અંથ કે જેના ચોજક પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રામાન મુગાયંદજી મહારાજના શિષ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ કમળાનિજજી મહારાજના શિષ્ય પંચાસજી શ્રીમદ્ દેવવિજયજી મહારાજ છે. તેઓ શ્રીએ આખો અંથ ઘણોજ શ્રમ લઈ કેપકાર બુદ્ધિથી અનાવવાનો સ્તુત્ય પ્રાપ્ત કર્યો છે. સદરહુ અંથમાં પાંચ પ્રકરણ આપવામાં આવ્યા છે. ૧ દેવભક્તિ અને પ્રતિભાસિક, ૨ આજ્ઞાલેકન, ૩ દેવદ્રવ્ય સંસ્કાયુ ભક્તિ, ૪ મહોત્સવ રૂપ ભક્તિ, અને ૫ ત્રીરંયાત્રા ભક્તિ આ પાંચ પ્રકારની ભક્તિનું સંરૂપ સારી અને સરલ ભાષામાં શાસ્ત્રી અનેક આચારો સહી દુકામાં આ અંથમાં આપવામાં આવેલ છે કે જે અત્યંત જોવાને પ્રભુ ભક્તિ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. વર્ષના કોઈ પણ વિષયોનું સ્પષ્ટ સ્વરૂપ આપી રીતે લખી પ્રસિદ્ધ કરવાયા આ કાળ માટે મમાજ માટે તે બહુજ આરથક છે, આ દેવભક્તિમાળા અંથ પઠન પઠન કરવા થોડા છે કે જેથી તે પ્રભુ ભક્તિ માટે એક રેતમ સારન અને છે, એટલુંજ નહીં પરંતુ શ્રદ્ધા સહિત અને જાણપણથી થી તે દેવભક્તિ મોક્ષમાં જવાને માટે એક નાવ રૂપ છે.

કાગળો વિગેરે, છાપવાના તમાન સાહિત્યની હદ દિરાંત મોંઘરાની છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમિત ભેટની છુટ્કા આપવાનો કન માત્ર અમારોજ રાખ્યો છે. તે અમાન સુત્ર અંધુઓના ધ્યાન બહાર દશેજ નહિ. ઉંચા કાગળો ઉપર સુદર ટાઇપથી છપાઈ સુશેલિત બાઇડીંગ સાથે પ્રસિદ્ધ થશે.

દીન પ્રતિદીન આવીરીતે મોંઘરાની વધતી જતી હોવા છતાં અમારા સુત્ર આદિકાને ઉદારતાથી અત્યાર સુધી કાંઈ પણ લવાજમ માસિકનું ન વધાર્યો છતાં (જે કે દરેક માસિકો પોતાના લવાજમમાં વધારો કર્યો છે છતાં) તેજ લવાજમથી આ માસિક અને દશ ફારમને બદલે વીશ પચીસકે નથી વધારે ફારમની છુટ્કા ભેટ આપવામાં આવી છે, પરંતુ અસાધારણ મોંઘરાની હજી પણ વધતી જતી હોવાથી આ માસિક માટે (જ્ઞાન ખાનાને વધારે નુકસાન થવા દેવાની ખાતર તેમજ તેના ખર્ચને કામ રીતે પહોંચી શકીને તેમ નહીં હોવાથી) આવતા વર્ષથી (૫૦ ૧૮ માંથી) શ્રાવણ માસથી આ માસિકનું લવાજમ સમા સામાન્ય રીતે જે વધારે લેવું કરાવે તે લવાજમથી અમારા કન્વેન આદિકાને મોકલવામાં આવશે, અને સાથે વાંચન પણ વધારે પ્રમાણમાં આપવામાં આવશે, જેથી અમારા માનવંતા આદિકા સોંપવાની થતાં સુધી (અમે પ્રથમ મુજબ ખર્ચને પહોંચી શકીને ત્યાં સુધી) આ માસિકના અડક તરીકે કાયમ રહી તે સ્વીકારશે અને આ પ્રમાણે આ જ્ઞાનખાતાના કાર્યમાં ઉત્તેજ આપી સહાયક બનશે.

બાર માસ થયાં આદિકા અંત તેમાં આવતા વિવિધ લેખોના આસ્વાદ લેનારા માનવંતા આદિકા ભેટની છુટ્કાને સ્વીકાર કરી લેશેજ એમ અમેને સંપૂર્ણ ભરસો છે, છતાં અત્યાર સુધી આદિકા રહ્યા છતાં ભેટની છુટ્કા વી. પી. જે આદિકાને પાછું વાગવું હોય અથવા છેવટે, બીજા બહાનાં બાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેર બાની કરી હમણાંજ અમાને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સભાને કરવો ન પડે તેમજ પોસ્ટખાતાને નક મી મહેનમાં ઉતરવું પડે નહિ, તેટલી સૂચના દરેક સુજ આદિકા ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આવતા અશાઠ માસની પૂર્ણિમાના રોજથી આ માસિકના માનવંતા આદિકાને સદરહુ અંથ લવાજમના પૈસાનું વી. પી. કરી દર વરસ મુજબ વી. પી. કરવામાં આવશે, જેથી તે પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકસાન નહિ કરતાં દરેક આદિકાને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
शरीरमानसानेकातिकदुकहुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૭] વીર સંવત્ ૨૪૪૬, જેષ્ઠ. આત્મ સંવત્ ૨૪. [અંક ૧૧ મો.

શ્રી જિનેશ્વર સ્તુતિ.

ઇંદ્રવજ્રા.

સમ્યક્ત્વ કેરી કુલમાળ જેમાં,
ખીલી રહી છે અતિ પૂર્ણતાથી;
સૌ ધર્મ કેરા તરૂના સમૂહો,
શોભી રહ્યા જ્યાં સુખ આપનારા.
જેમાં પ્રવેશી ભવિ ભૂંગ વૃંદ,
ભૂં ભૂં કરે છે હણીને સ્વકર્મો;
જીનેશના બાધની વાટિકા તે,
દર્શાવતી મોક્ષતણું જ પંથ.

૨૭૨

શ્રી આદ્યમાનંદ પ્રકાશ.

આપણા વિચારોનાં પ્રતિબિંબરૂપ જગત.

લે૦—વિકૃતદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જેવા આપણે હોઈએ છીએ તેવીજ આપણી દુનિયા હોય છે. આપણે દુનિયાની પ્રત્યેક વસ્તુને આપણા આજ્યન્તર અનુભવ અનુસાર સમજીએ છીએ. બહાર ગમે તે હોય તેની જરા પણ દરકાર નથી, કારણ કે જે કંઈ બહાર હોય છે તે સર્વ આપણા આંતરિક જ્ઞાનની અવસ્થાનું પ્રતિરૂપ હોય છે. આપણી આંતરિક અવસ્થા ઉપર સઘળું નિર્ભર રહેલું છે, કારણ કે જે કંઈ અંતરંગ હોય છે તે સઘળું બહાર શીશાની માફક ઝળકવા લાગે છે. જે કંઈ આપણને નિશ્ચિત રૂપ લાગે છે તે સર્વ આપણો જાતીય અનુભવ જ છે અને જે કોઈ વસ્તુનું જ્ઞાન આપણને ભવિષ્યમાં થશે તે આપણા અનુભવમાં આવશે અને આપણો એક અંશ બની જશે.

આપણા જ વિચારો, આપણી ઇચ્છાઓ અને ઉચ્ચ આકાંક્ષાઓ આપણી દુનિયા છે અને તે દુનિયામાં આપણે જે કંઈ હર્ષ, આનંદ, અને સુંદરતા અથવા દુઃખ, શોક અને કુરૂપતા અનુભવીએ છીએ તે સર્વ આપણા મનોગત વિચારોનાં જ પરિણામ રૂપ છે. આપણે આપણા પોતાના વિચારોથી આપણું જીવન અને જગત બનાવીએ છીએ અથવા બગાડીએ છીએ. આપણું મનમાં જે પ્રકારના વિચારો હશે તે પ્રકારનું જ આપણું જીવન ઘડાશે અને તેવીજ આપણી બાહ્ય અવસ્થા બનશે. જે કંઈ આપણું હૃદયમંદિરમાં હોય છે તે કોઈ વખતે આપણું બાહ્ય જીવનમાં અવશ્ય આવશે જ, અને આપણો સઘળો કાર્યવ્યવહાર તેને અનુસરીને જ ચાલશે. જે આત્મા નીચ, અપવિત્ર અને સ્વાર્થી હોય છે તે યથાર્થ રીતે દુઃખ અને શોક ભયાદિ તરફ ગમન કરે છે. અને જે આત્મા ઉચ્ચ, પવિત્ર, અને નિઃસ્વાર્થ હોય છે તે અનન્ય હર્ષ અને આનંદ પ્રતિ ખેંચાય છે. પ્રત્યેક આત્મા તેજ વસ્તુને પોતાની તરફ ખેંચી શકે છે કે જે તેની પોતાની હોય છે. અન્ય વસ્તુ તેની પાસે આવી શકતી નથી. આ વાત બાળુવાને અને અનુભવવાને કુદરતી નિયમની સર્વવ્યાપકતા સ્વીકારવી પડે તેમ છે. મનુષ્યના માનસિક વિચારો જેવા હોય છે તે પ્રમાણે જ તેનાં જીવનની ઘટનાઓ બને છે જે ઘટનાઓ તેનાં જીવનને બનાવે છે અથવા બગાડે છે. પ્રત્યેક આત્માની અંદર ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના અનેક વિચારો અને અનુભવો ભરેલા હોય છે અને શરીર તે વિચારોને તથા અનુભવોને પ્રકાશિત કરવાનું પ્રત્યક્ષ સાધન બને છે. તેથી જેવા આપણા વિચારો હોય છે તેવા જ આપણે વસ્તુતઃ બનીએ છીએ. આપણી ચારે તરફ જે સંસાર ફેલાઈ રહેલ છે તે સર્વ આપણા વિચારોના રંગમાં રંગાઈ

આપણા વિચારોનાં પ્રતિબિંબરૂપ જગત.

૨૭૩

ભય છે અર્થાત્ આપણા વિચારોને અનુકૂળ રૂપ ધારણ કરી લે છે. ગૌરુધર્મના મહાત્મા બુદ્ધનું કથન છે કે “હું જે કંઈ છું તે સર્વ મારા વિચારોનાં જ પરિણામ રૂપ છે. માફે જીવન મારા વિચારો ઉપર અવલંબેલું છે અને મારા વિચારોથી જ ઘડાયેલું છે.” આ ઉપરથી એટલું સ્પષ્ટતા પ્રતીત થાય છે કે કોઈ મનુષ્ય સુખી અને પ્રસન્ન છે તેનું કારણ એ છે કે તે પ્રસન્નતાના અને સુખના વિચારોમાં સદાકાળ મગ્ન રહે છે અને કોઈ મનુષ્ય બે દુઃખી અવસ્થા ભોગવતો હોય છે તો તેનું એ કારણ છે કે તે દુઃખ, નિરાશા અને નિર્ગલતાના વિચારોમાં જ હમેશાં તન્મય રહે છે. કોઈ મનુષ્ય ભયનીત હોય કે નિર્ભય હોય, સાક્ષર હોય કે નિરક્ષર હોય, દુઃખી હોય કે સુખી હોય, તેની પ્રત્યેક અવસ્થાનું કારણ તેના આત્મામાં જ વિદ્યમાન છે અને બહાર કોઈ પણ સ્થળે નથી. આ સ્થળે શંકા ઉપસ્થિત થશે કે શું બાહ્ય અવસ્થાઓની લોકોનાં મન અને સ્વભાવ ઉપર કંઈ પણ અસર નથી થતી? આનું સમાધાન એ છે કે બાહ્ય અવસ્થાઓ આપણે ઇચ્છીએ છીએ તેટલો પ્રભાવ આપણા ઉપર પાડે છે. બાહ્ય અવસ્થાઓ લોકો ઉપર પોતાનો અધિકાર જમાવે છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓને વિચારશક્તિનું જોઈએ તેટલું જ્ઞાન હોતું નથી તેમજ તેના ઉપયોગથી તેઓ પરિચિત હોતા નથી. આપણે એમ માનીએ છીએ કે બાહ્ય અવસ્થાઓમાં આપણાં જીવનને બનાવવાની કે બગાડવાની શક્તિ રહેલી છે. આ માન્યતા ઉપર આપણાં સઘળાં સુખ દુઃખનો આધાર રહેલો છે. આ માન્યતાને લઈને આપણે બાહ્ય વસ્તુઓને આધીન બની જઈએ છીએ, આપણે તેના અનન્ય દાસ છીએ અને તેનું આપણા ઉપર સંપૂર્ણ સ્વામિત્વ છે એમ સમજી લઈએ છીએ. આ કારણથી આપણે તેને એક પ્રકારનું એવું બલ આપીએ છીએ કે જે તેનામાં સ્વાભાવિક રીતે નથી હોતું અને ખરી રીતે આપણે માત્ર ઘટનાઓનેજ વશ નથી બની જતા, પરંતુ તેને લઈને દુઃખ, સુખ, ભય, આશા, સગલતા, નિર્ગલતાનો પણ અનુભવ કરવા લાગીએ છીએ.

મારા જાણવામાં એવા બે માણસો આવ્યા છે કે જેઓએ વર્ષો પર્વત પરિશ્રમ કરી મેળવેલી સંપત્તિ પોતાની યુવાનીમાં શુભાવી દીધી. આમાંના એકને તો તે નુકશાનનો એવો આઘાત લાગ્યો કે તે અત્યંત દુઃખી અને હતાશ બની ગયો. પરંતુ જ્યારે બીજા માણસના જાણવામાં આવ્યું કે જે જેકમાં પોતે થાપણ મુકેલી હતી તે લાંગી છે અને હવે તેમાંથી એક પાઈ પણ વસુલ થઈ શકે તેમ નથી ત્યારે તેણે અત્યંત શાંતિ અને વૈર્ય ધારણ કરીને જણાવ્યું કે “જયું તે જયું. હવે તેને માટે શોક કરવો વ્યર્થ છે. એમ કરવાથી રૂપિયા મળી શકવાના નથી. દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ કેવળ કઠિન પરિશ્રમથી જ થઈ શકે છે.” તેથી તે નવીન ઉત્સાહથી પ્રેરાઈને મહાપરિશ્રમ કરવા લાગ્યો અને અન્ય સમયમાં જ ઐશ્વર્યવાન બની ગયો. પહેલો માણસ પોતાના

૨૭૪

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

પર પડેલી આપત્તિને લઈને હમેશાં શોકાતુર રહેવા લાગ્યો અને પોતાનાં લાગ્યને જ દોષિત ગણવા લાગ્યો. આ કારણથી તે પોતાની પ્રતિકૂળ દશાઓનો દાસ બની રહ્યો. આ ઉપરથી સમજી શકાશે કે ધનહાનિને લઈને એક મનુષ્ય દુઃખી થયો, કાનજી કે તેનાં મનમાં નાના પ્રકારના કુત્સિત વિચારો ઉત્પન્ન થયા હતા. પરંતુ તેજ કારણથી બીજા મનુષ્યને સુખ અને લાભનો અનુભવ થયો, તેનાં મનમાં નવીન શક્તિ અને આશાનો સંચાર થયો અને તેણે મહા પરિશ્રમ અને ઉત્સાહ-પૂર્વક કાર્ય કર્યું.

જો ઘટનાઓમાં લાભ અથવા હાનિ પહોંચાડવાની શક્તિ રહેલી હોય તો સમસ્ત મનુષ્યોને એક સરખા લાભ વા હાનિ થવા જોઈએ. પરંતુ જ્યારે એક જ ઘટનાથી એક મનુષ્યને લાભ અને બીજાને હાનિ થાય છે ત્યારે તો તેનાથી એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે લાભ કે હાનિ એ ઘટનામાં નથી, પરંતુ જે મનુષ્યને એ ઘટનાની સામે થવું પડે છે તેનાં મનમાં જ છે. આ વાત તમારા સમજવામાં પુરેપુરી રીતે આવશે ત્યારે તમે તમારા પોતાના વિચારો ઉપર અધિકાર મેળવવા ચત્ન કરશો, તમારાં મનને વશ કરવાનો તથા તમારા આંતરિક મંદિરને પુનઃ બનાવવાનો આરંભ કરશો. તમે એ મંદિરમાંથી વ્યર્થ કુત્સિત વિચારોનો બહિષ્કાર કરશો અને કેવળ હર્ષ અને શાંતિ, શક્તિ અને જીવન, પ્રેમ અને અનુકંપા, સુંદરતા અને નિત્યતાના વિચારો ભર્યા કરશો અને જ્યારે તમે આમ કરશો ત્યારે તમે પ્રસન્ન ચિત્ત અને શાંત, દૃઢ અને સ્વસ્થ, પ્રેમાળ અને દયાળુ સ્વભાવના બની જશો.

જેવી રીતે આપણે ઘટનાઓને આપણા જ વિચારોનો પોશાક પહેરાવીએ છીએ, અર્થાત્ ઘટનાઓને આપણા જ વિચારોના રૂપમાં પરિણત કરીએ છીએ તેવી જ રીતે આપણે આ સંસારમાં આપણી ચારે બાજુના પદાર્થોને પણ આપણા વિચારોનો પોશાક પહેરાવીએ છીએ. જ્યાં એક મનુષ્યને શાંતિ અને સુંદરતા દગ્ગોચર હોય છે ત્યાંજ બીજાને અશાંતિ અને કુરૂપતાનું ભાન થાય છે. એક દિવસે એક ઉત્સાહી વિજ્ઞાનવેત્તા કોઈ ગામના રસ્તાઓમાં પોતાના ઇચ્છિત પદાર્થોની શોધમાં ફરતો હતો. ફરતાં ફરતાં તે એક ખેતરની પાસે આવેલાં ખારાં પાણીનાં સરોવર પર આવી પહોંચ્યો. જ્યારે તે સૂક્ષ્મદર્શક ચંત્ર વડે તે પાણીની પરીક્ષા કરી રહ્યો ત્યારે તેણે તેની પાસે ઉભેલા એક મૂર્ખ અશિક્ષિત ખેડુતના છોકરાની સમક્ષ તે સરોવરના સૂક્ષ્મ અને ગુપ્ત આશ્ચર્યજનક પદાર્થોનું ઉત્સાહપૂર્વક સવિસ્તર વર્ણન કર્યું અને કહ્યું કે “મિત્ર, આ સરોવરનાં પાણીમાં લાખો પ્રકારના જળજંતુ રહેલા છે.” તે છોકરાએ વિચાર કરી જવાબ આપ્યો કે “હા, હું સારી રીતે જાણું છું કે તે પાણીમાં દેડકાંના અને માછલીના નાનાં નાનાં બચ્ચાં છે.”

આપણા વિચારોનાં પ્રતિબિંબરૂપ જગત.

૨૭૫

જુઓ, જેનું મગજ પ્રાકૃતિક વસ્તુઓનાં જ્ઞાનથી ભરેલું છે એવા એક પદાર્થ વિજ્ઞાનીએ જ્યાં વૈભવ અને સૌંદર્યનો અનુભવ કર્યો ત્યાં જે મનુષ્યનાં મગજમાં એ પ્રકારનાં જ્ઞાનનો અંશ માત્ર નથી તે દેડકાંના અને માછલીના બચ્ચાં સિવાય બીજું કંઈ પણ જોઈ શક્યો નહિ.

જે જંગલી પુષ્પને એક ચાંચો જતો મુસાફર વગર સમજે પોતાના પગ નીચે દાબી દે છે તે એક કવિના આધ્યાત્મિક નેત્રોને દેવદૂત સમાન લાસે છે. સમુદ્રને ઘણા લોકો પાણીનો એક વિશાળ અને ભયંકર વિસ્તાર સમજે છે જેના ઉપર ઘણાં બહાણા ચાલે છે અને કોઈ કોઈ વખત નષ્ટ થઈ જાય છે. પરંતુ કોઈ ગંધર્વની દૃષ્ટિમાં સમુદ્ર એક જીવતીજાગતી વસ્તુ છે અને તેની લહરીઓમાં તેને દિવ્ય શુભોનો ધ્વનિ શ્રવણગોચર થાય છે. જે સ્થળે સાધારણ મનુષ્યને ગરબડ અને અવ્યવસ્થા નજરે પડે છે તેજ સ્થળે તત્ત્વવેત્તા પુરૂષ કારણ કાર્યનો અવિનાશી સંબંધ નિહાળી શકે છે. જે સ્થળે નાસ્તિક અને જડવાદી પુરૂષને અનંત મૃત્યુ સિવાય બીજું કંઈ દેખાતું નથી તેજ સ્થળે આસ્તિક પુરૂષને અજર અમર આત્માનું જ્ઞાન થાય છે અર્થાત્ કોઈ મહાન શક્તિનાં અસ્તિત્વનો યોગ થાય છે. જેવી રીતે આપણે ઘટનાઓ અને પદાર્થોને આપણા વિચારોથી વેદિત કરીએ છીએ તેવીજ રીતે આપણે બીજા લોકોના આત્માને આપણા પોતાના વિચારોના રૂપમાં પરિવર્તિત કરીએ છીએ. અર્થાત્ જેવા આપણે પોતે છીએ તેવાજ બીજાને સમજીએ છીએ. જે મનુષ્ય અવિશ્વાસી હોય છે તે સકળ સંસારના મનુષ્યોને તેવાજ સમજે છે. અસત્યવાદી મનુષ્ય એમ સમજીને દિલાસો લે છે કે આખા સંસારમાં એક પણ મનુષ્ય એવો નથી કે જે સંપૂર્ણતઃ સત્યવાદી હોય. ઇર્ષ્યાળુ સ્વભાવનો મનુષ્ય સર્વને પોતાની જેવાજ માને છે. કોઈ માણસ પોતાની પાસેથી પૈસા છીનવી લેશે એવો કૃપણ મનુષ્યને હમેશાં ભય રહે છે. જે મનુષ્ય વેપારરોજગાર કરવામાં નીતિનું પાલન કરતો નથી તે સદા એમજ ધારે છે કે આ દુનિયા અનીતિવાન મનુષ્યોથી જ ભરેલી છે. જે મનુષ્ય વિષયવાસનાઓમાં રાતદિવસ લીન રહે છે તેઓ સાધુ મહાત્માઓને પણ ઢાંગી સમજે છે. આથી ઉલટું, જેના વિચારો ઉદાર, પવિત્ર અને પ્રેમયુક્ત હોય છે તેઓ બીજા લોકોની સાથે પ્રેમ અને સહાનુભૂતિથી વર્તવાનો પોતાનો ધર્મ સમજે છે. સત્યપરાયણ અને નીતિવાન મનુષ્યોને શંકા કે સંકોચથી કદિ પણ દુઃખ થતું નથી. ઉદારચરિત મનુષ્યો અન્ય માણસોની ઉન્નતિ જોઈને પ્રસન્ન બને છે અને ઇર્ષ્યા કેને કહેવાય તે પણ તેઓ જાણતા નથી. જે લોકોને પોતાના આત્મામાં પરમ સત્તાનો સાક્ષાત્કાર થયો હોય છે તેઓ પ્રાણી માત્રને અનન્ય પ્રેમદૃષ્ટિથી જુએ છે.

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સમસ્ત શ્રી પુરૂષોને પોતાના માનસિક વિચારોની સત્યતા જે વાતથી સંપૂર્ણતયા પ્રતીત થાય છે તે એ છે કે જે વિચારોને તેઓ પોતાની અંદરથી બહાર દર્શાવે છે તે વિચારોને કાર્યકારણના અચલ નિયમાનુસાર તેઓ પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે અને તે હેતુને માટે તેઓ પોતાની જેવા વિચારો ધરાવનારની સાથે સહવાસ રાખે છે. ‘એકજ જાતનાં પક્ષી એક સાથે ઉડે છે અને એક સ્થાન પર બેસે છે’ એ કહેવત અત્યંત મહત્વની છે; કારણકે સ્થૂળ જગત્ની માફક માનસિક જગત્માં પણ પ્રત્યેક વિચાર પોતાની જેવા સાથેજ સંબંધ રાખે છે. જો તમે એમ ઇચ્છતા હો કે અન્ય લોકો તમારી સાથે માયાળુપણે વર્તે તો તમારે પણ તેઓની સાથે તે પ્રમાણે વર્તવા ચત્ન કરવો જોઈએ. જો તમારી એવી ઇચ્છા હોય કે બીજા માણસો તમારી સાથે સન્ન્યાઈથી વ્યવહાર કરે તો પહેલાં તમે પોતે સન્ન્યાઈથી વર્તવાની શરૂઆત કરો. જે કાંઈ તમે આપશો તેજ તમને મળશે એમ ખાતરીપૂર્વક માનો; કેમકે આ સંસાર તમારા વિચારોનાં પ્રતિબિંબરૂપ છે. કહેવાની મતલબ એ છે કે બીજા લોકો તરફથી તમે જેવા પ્રકારના વ્યવહારની ઇચ્છા રાખતા હો તેવા પ્રકારનો વ્યવહાર તમારે તેઓની સાથે રાખવો જોઈએ.

મૃત્યુ પછી સ્વર્ગની પ્રાપ્તિને માટે તમે હૃમેશાં પ્રાર્થના કરતા હો કે અભિલાષા રાખતા હો તો તમને અત્ર આનંદપ્રદ સમાચાર આપવામાં આવે છે કે તમે સ્વર્ગમાં પ્રવેશ કરવાનો પરવાનો મેળવી શકશો અને તમારા પોતાનાં હૃદયમાં તેનો અનુભવ હમણાં જ કરી શકશો. જે સ્વર્ગ મેળવવાની તમે આટલી તીવ્ર અભિલાષા રાખો છો તે આખા સંસારમાં ફેલાઈ રહેલ છે અને તમારા અંતરમાં પણ મોજુદ છે. વિલંબ માત્ર એટલો જ છે કે તમે તેની શોધ કરો, તેનો સ્વીકાર અને સત્કાર કરો, અને તેના ઉપર તમારો અધિકાર જમાવી દ્યો. એક અનુભવી વિદ્વાને એક સ્થળે ઠીક કહ્યું છે કે “જ્યારે કોઈ માણસ તમને એમ કહે કે આ જુઓ અને તે જુઓ ત્યારે તમારે તેની પાછળ પાછળ દોડવું નહિ. પરમાત્મા તો તો તમારા અંતરમાં મોજુદ છે. તેની આતર તમારું કર્તવ્ય એટલું જ છે કે તમે આ વાત ઉપર ખરેખરા અંતઃકરણપૂર્વક વિશ્વાસ રાખો, જેથી કરીને તમારાં હૃદયમાંથી સર્વ પ્રકારની શંકાઓ દૂર થઈ જશે અને તમને તે વાત સારી રીતે સમજાય ત્યાંસુધી તેના ઉપર પુનઃ પુનઃ વિચાર કર્યા કરો. પછી તમે તમારાં આંતરિક જગતને બનાવવાનો અને તેને પવિત્ર રાખવાનો ઉદ્યમ કરશો. તેમજ જેમ જેમ તમારું આધ્યાત્મિક જ્ઞાન વધતું જશે તેમ તેમ તમને પ્રતીત થતું જશે કે બાહ્ય પદાર્થોમાં કંઈ પણ શક્તિ રહેલી નથી, અને આત્મામાં જ એવી વસ્તુ છે કે જેમાં જાદુઈ અનંત શક્તિ રહેલી છે, પણ તેની બહાર કંઈ પણ નથી.

ગુરૂ પ્રદક્ષિણા કુલક.

૨૭૭

ગુરૂ પ્રદક્ષિણા કુલક.

(અનુવાદ.)

રાગ કવાલી.

- દેવગુરૂ સદૈવ ઉપકારી, નિકટ ઉપકાર ગુરૂભારી;
 સ્વરૂપ કહ્યું દેવ વિસ્તારી, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૧
 ગણાધિપ ગોયમા સુહ્રુમા, પ્રભુ જંગુ પ્રભવ મહિમા;
 દીઠે ગુરૂ સૌ દીઠા મહીમા, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂરાયા. ૨
 થયો કૃતાર્થ હું આજે, જીવન સદ્ગુ થયું છાજે;
 દીઠે ગુરૂ નેત્ર અમીરાજે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂરાયા. ૩
 ધન્ય તે દેશ નગરીને, ધન્ય તે ગામ આશ્રમને;
 ધરા ધન્ય જ્યાં ગુરૂ છાયા, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૪
 કૃતારથ શીર ગુરૂ ચરણે, ગિરા કૃતાર્થ ગુરૂ વરણે;
 સદ્ગુ નયણા દરશ કરણે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૫
 કામધેનુ ક્ષણી ક્ષવારે, ધર્મ વૃષ્ટિ કનક ધારે;
 દીઠા દારિદ્ર ગયું મારે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૬
 થયું સમક્ષિત ગુરૂ દીઠે, ગયા અધઝાધ ગુરૂ ત્રુઠે;
 અંત સંસાર ગુરૂ દીઠે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૭
 મુખાર્વિંદ સદ્ગુરૂ ભાલી, દેવની રીઝી નિર્માલી;
 ચલુક સંસાર દધિ ખાલી, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૮
 વચન મન કાયથી બાંધ્યું, પાપ જે અધપિ સાંધ્યું;
 ગુરૂ મુખ દર્શને લાંધ્યું, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૯
 મનુષ્યભવ ધર્મ જિન ભાખ્યો, દોહિલો શાસ્ત્રમાં આખ્યો;
 મળે પણુ યોગ ગુરૂ દોહિલો, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૧૦
 પ્રસન્ન મુખ સદ્ ગુરૂ ખાંતે, ન દેખું જ્યાં હું પરભાંતે;
 પિયુષ જિન વાણી કઈ ભાતે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૧૧
 મયુર પ્રમુદીત ધન આજે, પ્રપુલ્ક વોત રવી રાજે;
 ગુરૂ મુખ જોઈ મન ગાજે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૧૨
 ગાય નિજ વાછડું પાલે, વસંતે કોકિલા મ્હાલે;
 ગુરૂ મન મંદિરે મ્હાલે, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા. ૧૩

૨૭૮

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધન્ય તે દિન ધન્ય વેળા, ધન્ય ગુરૂ રાજના મેળા; અમૃતના નેત્રમાં રેળા, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા.	૧૪
ક્રોધ જય માન ક્ષય કીધો, માયાને દેશવટો દીધો; લોભને વશ કરી લીધો, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા.	૧૫
ગુરૂની સરળતા સારી, ગુરૂની નમ્રતા ભારી. ક્ષમા સંતોષ વૃત્તિધારી, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા.	૧૬
અંધને નેત્ર ગુરૂ રાયા, પંશુને યદ્દિ સુખદાયા રાંકને રત્ન સુપસાયા, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા	૧૭
બાહ્ય પદ્ધિત ગુરૂ રાયા, મનોરથ શુદ્ધ ઊરડાયા; મોક્ષ સન્મુખ જશ કાયા, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા.	૧૮
સૂરિને વંદના કરતાં, થાય શત સહસ્ર ભવ હરતા; સદા સમક્ષિત ગુરૂ નમતાં નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા	૧૯
ભાવથી ભાવ સૂરી નમતાં, પાપલય થાય જપ જપતાં; મંગળ ઘર આંગણે રમતાં, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા.	૨૦
ગુરૂને દક્ષણા ભક્તિ, કરે ત્રીકયોગ સ્તુતિ ભક્તિ સાંકળઅંદ ધર્મ એ વ્યક્તિ, નમું નિત્ય પાદ ગુરૂ રાયા	૨૧

મુંગા પણ ઉપયોગી જનવરો પ્રત્યે અનુકંપા અથવા દયા દાખવવાની આપણી ફરજ.

મુંગા પણ અનેક પ્રકારે ઉપયોગી જનવરો પ્રત્યે આપણું વર્તન વિવેકથી સુધારવાની જરૂર છે. ગાય, હેંસ, બળદ અને બકરી પ્રમુખ પ્રાણી વર્ગ પ્રત્યે સ્વાર્થવશતાથી (પોતાનો સ્વાર્થ સરતો હોય ત્યાં સુધી) સારું વર્તન ચલાવાય છે ખરું, પરંતુ જ્યારે સ્વાર્થ સરી રહે છે ત્યારે તે તે પ્રાણી વર્ગનો પૂર્વ ઉપકાર વિસારી મૂકી કાંય તો તેને પાંજરાપોળમાં પધરાવી દેવાય છે, અથવા તો કસાઈ લોકને વેચાતાં આપી દેવામાં આવે છે. આ વાત ઉચિત નથી, પણ કેવળ અનુચિત અને અન્યાય જણાય છે. કસાઈ લોકોને તે તે નિરપરાધી પ્રાણીઓ વેચાતા આપવા તે તો પ્રગટ નિર્દયતાનું કામ છે. તે તો ઉપકારને બદલે અપકાર કરવા જેવું છે. અને તે પ્રાણીઓને તેમની છેવટની જીંદગી સુધી કૃતજ્ઞતાથી પાલન પોષણ જાતેજ કરવાને બદલે પાંજરાપોળમાં મૂકી દેવા તે પણ પાંજરાપોળમાં નાહક અર્થનો વધારો કરી તેને બાબરૂપ થવા બરાબર છે.

આરોગ્ય સાચવવા અવશ્ય લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય નિયમો અને થતા ફાયદા. ૨૯૬

પાંજરાપોળમાં તો કેવળ પાંગળાં-લૂલાં લંગડાં અને જેમનો કોઈ ઘણી ધેરી ન જ હોય એવાં જનવરોનોજ બહુધા નિર્વાહ થવો જોઈએ તેને બદલે તેમાં જો સખળ જનવરોને પણ પાળવા પોષવામાં આવે તો તેમાં અધિક ખર્ચ થતાં બીજા અપંગાદિક દુઃખી અને દુર્બળ જનવરોને અધિક પ્રમાણમાં રાખવાનું કે સાચવવાનું પાલવે નહીં, એટલુંજ નહીં પણ આજકાલ ચાલતી વ્યવસ્થા અને સગવડ વગરની પાંજરાપોળોમાં તો બહુધા સખળ જનવરો વડે નિર્બળ જનવરોનો મરો વધારે થવા પામે છે તે ન્યાયવિરુદ્ધ હોવાથી ઉચિત લેખાય નહીં, તેથી ગમે તેના સંયોગોમાં પાંજરાપોળો મધ્યે જમા થયેલા સખળ જનવરોનું ખર્ચ વધારતા કરતાં તેવાં જનવરોને કૃતજ્ઞતા સાથે અનુકંપા બુદ્ધિથી તેના માલીકોએ જાતેજ પાળવા અથવા તેમનું અન્યત્ર સારી રીતે પાલનપોષણ થાય તેવી પોતાના ખર્ચથી વ્યવસ્થા કરવી વ્ધાજી છે. પ્રથમના વખતમાં દયાળુ, ઉદાર અને શ્રદ્ધાળુ લોકો આવાં ઉપયોગી સંજ્ઞા બંધ જનવરોને પોતાની પ્રજાની પેઠે પાળતા પોષતા અને તેની ખરી સંપત્તિ સમજતા હતા. આનંદાદિક શુદ્ધપતિઓને ત્યાં કેટલાં ગોકુળ હતાં ? અને તે કેવાં સુખી અને આગાદ રહેતા હતા ? સદગુણી શુદ્ધસ્થો એવી ઉદાર રીતિ નીતિ ક્યારે અખત્યાર કરશે ? ઇતિશમ્

લે૦ મુનિમહારાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

આરોગ્ય સાચવવા અવશ્ય લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય નિયમો અને તેથી થતા કંઈક અવાંતર ફાયદા.

૧ સુખે પચી શકે એવો સાદો અને સાત્ત્વિક નિર્દોષ વનસ્પતિ ખોરાક નિયમિત વખતે માપસર છુદાને શાન્ત કરવા અને ક્ષીણતા દૂર કરવા લેવો જોઈએ.

૨ લેવામાં આવતો ખોરાક કઠણ હોય તો તેને ખુબ ચાનીને પાણી જેવો કર્યા પછીજ ગળે ઉતારવો જોઈએ.

૩ દૂધ જેવો પ્રવાહી ખોરાક હોય તો તેને પણ ધીમે ધીમે કઠણ પદાર્થની પેઠે મોઢામાં થોડો વખત મમળાવ્યા બાદજ ગળે ઉતારવો જોઈએ.

૪ પાચન ક્રિયા ખરાબર સતેજ થાય એટલા પૂરતી શરીર મહેનત કરવા જરૂર લક્ષમાં રાખવું જોઈએ.

૫ ખુદ્દી સ્વચ્છ હવા પુરતા પ્રમાણમાં લેવી જોઈએ.

૬ શુદ્ધ-સ્વચ્છ જળ, ખાન પાનમાં વાપરવું જોઈએ.

૨૮૦

મો આત્માનંદ પ્રકાશ.

૭ સૂર્યાદિકનો પ્રકાશ સારી રીતે આવી શકે એવા સ્થળમાં નિવાસ કરવો જોઈએ.

૮ યત્ની શકે ત્યાં સુધી જીવંતીની પ્રથમની પચીસ વર્ષની વયપર્યન્ત મન વચન કાયાથી શુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય પાળવું જોઈએ.

૯ દરમ્યાન તામસી વૃત્તિને પોષનારાં ખાનપાનથી પરહેજ રહેવું જોઈએ. સાત્વિક વૃત્તિને અનુકૂળ હોય એવુંજ ખાનપાન કરવું જોઈએ.

૧૦ પવિત્ર-નિર્દોષ વિચાર વાણી અને આચારનો અભ્યાસ રાખી કાયમ તેની ખીલવણી કરવી જોઈએ.

૧૧ સદોષ-મલીન વિચાર વાણી તથા આચરણથી સદંતર દૂર રહેવા સતત પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

૧૨ સર્વનું સદાય હિત ચિન્તન કરતાં શિખવું જોઈએ.

૧૩ દુઃખી જનોનું દુઃખ વિહારવા યત્નો પ્રયત્ન કરવા ચૂકવું નહિ જોઈએ.

૧૪ સુખી અને સદૃશ્યુ જનોને દેખીને કે સાંભળીને દીકમાં રાજી-પ્રમુદિત થવું જોઈએ.

૧૫ ગમે તેવા નીચ-નાદાન-નિંદા કાર્ય કરનાર ઉપર પણ દ્વેષભાવ લાભ્યા વગર તેને સુધારી શકાય તો સુધારવા અને તેમ કરવું અશક્ય જણાય તો સમભાવ રાખી અન્ય હિત કાર્ય પ્રમાદ વગર કરવા સદાય લક્ષ રાખવું જોઈએ.

૧૬ શરીર શુદ્ધિ, વસ્ત્ર શુદ્ધિ, ચિત્ત શુદ્ધિ અને સ્થાન શુદ્ધિ પ્રમુખથી આરોગ્ય સચવાય છે. તેથી તેથી શુદ્ધિની ઉપેક્ષા કરવી નહીંજ.

૧૭ શરીર આરોગ્ય સાફ સચવાય તો ચિત્ત પ્રસન્ન રહે છે અને ચિત્તની પ્રસન્નતાથી સુખશાન્તિમાં વધારો થઈ શકે છે તથા ધર્મ સાધન પણ અનુકૂળ તાથી થઈ શકે છે, જેથી પરભવ પણ સુધરી શકે છે.

૧૮ શરીર આરોગ્ય ટકાવી રાખવા ઇન્દ્રિય નિગ્રહ, ક્રોધાદિક કષાય નિગ્રહ, મન વચન કાય નિગ્રહ અને હિંસાદિક પાપ નિગ્રહ અવશ્ય કર્તવ્ય છે.

૧૯ સંયમ અથવા આત્મ નિગ્રહ જ સર્વ સુખશાન્તિનું મૂળ બાણી તેની રક્ષા અને પુષ્ટિ થાય તેમ આજસ-પ્રમાદ રહિત વર્તવું સર્વથા ઉચિત છે.

૨૦ ઇન્દ્રિય-વિષય અને કષાયને પરવશ થવાથી, મન વચન કાયને મોકળા મૂકવાથી તથા હિંસાદિક પાપોમાં રક્ત રહેવાથી અનિષ્ટ પરિણામજ આવે છે.

૨૧ આત્મ નિગ્રહને જ ખરી ઉન્નતિનું પ્રબળ સાધન બાણી સુખના અર્ધીજનોએ તે સદાય સેવવા લક્ષ રાખવું. ઇતિશમ.

લે૦ મુનિ મહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

જૈન કોમમાં કેળવણી.

૨૮૧

જૈન કોમમાં કેળવણી.

તે સંબંધી કેળવણી ખાતાના અધિકારીઓના અભિપ્રાય.

(સંગ્રહ કરનાર નરોત્તમદાસ બી. શાહ, મુંબઈ)

અમદાવાદની ગવર્મેન્ટ મિડલ સ્કૂલના હેડ માસ્ટર

મી. એચ. એમ. મહેતાનો અભિપ્રાય.

નં. ૩૬૭

ગવર્મેન્ટ મિડલ સ્કૂલ.

અમદાવાદ તા. ૨૦-૧-૧૯૧૬.

ઉત્તર વિભાગના કેળવણી ખાતાના મહેરબાન ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ પ્રતિ—

સાહેબ,

આપના તા. ૨ જી જાન્યુઆરીના નં. ૧૧૧૪૪ ના સકર્યુલરના સંબંધમાં હું નીચે મુજબ મારા વિચારો જણાવવા રજા લઉં છું.

૧ જૈન વિદ્યાર્થીઓમાં માધ્યમિક અને કૉલેજની કેળવણીનો પ્રસાર કરવા સંબંધી ચોક્કસ સૂચનાઓ કરવામાં મી. નરોત્તમ બી. શાહનો પત્ર અતિ ઉપયોગી થઈ પડે તેમ નથી.

૨ મેં કેટલાક વર્ષો સુધી એક જૈન બોર્ડીંગના, મારી સાતિની કેળવણી કમિટીના અને કેટલાક ગૃહસ્થોના કેળવણી ફંડના ઑફ સેક્રેટરી તરીકે કાર્ય કર્યું છે. એ પ્રમાણે કાર્ય કરતાં થોડો ઘણો અનુભવ મને મળ્યો હોય એવી આશા રાખવામાં આવે અને તે અનુભવના ધોરણે હું પ્રસ્તુત વિષય ઉપર મારા વિચારો દર્શાવીશ.

૩ પ્રાથમિક કેળવણી સિવાયની બીજી કેળવણી તરફ અભ્યાસનો ઉપજાવનારાં કેટલાંક કારણો અહીં જણાવું છું.

(અ) જૈનોની વેપારી ખુદ્દિ (બ) બાળલગ્ન (ક) વેપારનાં મોટાં મથકો સિવાય મુખ્યત્વે કરીને બીજાં સ્થળોમાં મધ્યમ વર્ગની વધતી જતી ગરીબાઈ.

આ મુશ્કેલીઓ દૂર કરવાને ‘સાદું જીવન અને ઉંચા પ્રકારની વિચારશક્તિ’ નું મહત્વ જૈનોનાં મનમાં અસરકારક રીતે ડાસાવવું જોઈએ અને પોતાનો અભ્યાસ આગળ ચાલુ રાખવાની ઇચ્છા ધરાવનાર જૈન વિદ્યાર્થીઓને વધારે અને વધારે સમવડતા કરી આપવી જોઈએ; પરંતુ એટલું તો કબુલ કરવું જોઈએ કે આ બધાનો આધાર ઉપર હેતુને માટે ઉઘાડેલા ફંડો ઉપર રહેલો છે. અને જો મી.

૨૮૨

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

નરોત્તમદાસ જૈન કેમતા કુખેરોને તેઓની થેલીઓનાં મ્હોં ખુદ્દાં મુકવામાં ઉદાર દિલના બનાવવામાં ફત્તેહમંદ નીવડે તો તે દિશામાં ઘણી સારી પ્રગતિ થઈ શકે. આ ઉપરાંત નીચેની સૂચનાઓ ઉપર યોગ્ય ધ્યાન આપવામાં આવશે એવી આશા છે.

(૧) અમદાવાદની શેઠ ચીમનલાલ નગીનદાસ ઑર્ડીંગ જેવી ફેટલીએક ઑર્ડીંગો આ ઇલાકાના મુખ્ય શહેરોમાં ખોલવી જોઈએ. (જ્યાં નવથી બાર વર્ષની ઉમ્મરના અવિવાહિત વિદ્યાર્થીઓને મફત દાખલ કરવામાં આવે છે અને તેઓની રીતભાત તેમજ ચારિત્ર્યનાં બંધારણ ઉપર ખાસ લક્ષ આપવામાં આવે છે) જો બની શકે તો આવી દરેક ઑર્ડીંગની સાથે જ એક સ્કૂલ પણ રાખવી જોઈએ. તે સ્કૂલમાં જે વિદ્યાર્થીઓ આગળ અભ્યાસ કરી લવિષ્યમાં સારા નીવડે એવા જણાય અને જેઓ પછાત રહી જતા જણાય તેઓના વિભાગ પાંચમા કે છઠ્ઠા ધોરણથી પાડી નાંખવા અને બીજી પંક્તિના વિદ્યાર્થીઓને વેપારમાં ઉપયોગી થાય એવા વિષયોનું શિક્ષણ આપવું.

(૨) પરીક્ષાઓમાં વિજય અથવા વર્ગમાં સારો અભ્યાસ એ વિદ્યાર્થીવેતનો (Scholarships) આપવાનું ધોરણ હોવું જોઈએ. અને જો પૈસા સરકારને સોંપવાનું પસંદ કરવામાં આવે (જેનાથી પક્ષપાત થવાનો તેમજ યોજના પડી ભાંગવાનો કદિ સંભવ નથી) તો જે પદ્ધતિએ કાઝી શાહબુદ્દીન સ્કૉલરશિપ આપવામાં આવે છે તેજ પદ્ધતિએ ઉક્ત હેતુને માટે સરકારને સોંપેલા પૈસાના વ્યાજનો વિદ્યાર્થીવેતનો આપવામાં સદુપયોગ કરવો.

(૩) યુનિવર્સિટીનાં તેમજ બીજી ટોચ અગત્યની પરીક્ષાઓમાં ઉત્તીર્ણ થયેલા વિદ્યાર્થીઓને જૈન તેમજ જૈનેતર અગ્રેસરોના જાહેર મેળાવડામાં સારાં પારિતોષિકો આપવા, જેથી કરીને બીજા વિદ્યાર્થીઓમાં ખેતાથી બને તેટલી સારી રીતે આગળ વધવાનો ઉત્સાહ સ્ફુરે.

(૪) હિંદુસ્તાનમાં અથવા હિંદુસ્તાનની બહાર અભ્યાસ આગળ ચાલુ રાખવા શક્તિવાન બને એટલા માટે કોઈ આર્થિક મદદની જરૂરવાળા લાયક વિદ્યાર્થીને બિંદુલ વગર વ્યાજે પૈસા અગાઉથી ધીરવા અને એ વિદ્યાર્થી કોઈ નોંદરી અથવા ધંધાનો સ્વીકાર કરે એટલે તેણે તે પૈસા કટકે કટકે પાછા ભરી દેવા.

(સહી) એચ. એમ. મહેતા.

આત્મા અને પરમાત્માનો સંબંધ.

૨૮૩

સરકારી કેળવણી ખાતાના ડેપુટી ઇન્સ્પેક્ટર મી. એસ. એમ.
પટેલનો અભિપ્રાય.

નં. ૩૭૧૪

નડીયાદ તા. ૧૫-૧-૧૯૧૯

ઉત્તર વિભાગના કેળવણી ખાતાના મહેરબાન ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ પ્રતિ—
સાહેબ,

આપના તા. ૨ જી જાન્યુઆરીના નં. ૧૧૧૪૪ ના સંકુલરના જવાબમાં નિવેદન કરવાની રજા લઉં છું કે માધ્યમિક શાળાઓમાં જૈન વિદ્યાર્થીઓ ઓછી સંખ્યામાં હોય છે તેનું મુખ્ય કારણ એકજ છે. તે એ છે કે તેઓમાં વેપારી બુદ્ધિ અને શક્તિ વંશપરંપરાગત હોય છે. પરંતુ હમણાં હમણાં તેઓમાં અંગ્રેજી કેળવણી સંપાદન કરવાની ઇચ્છા જાગૃત થયેલી છે; કેમકે હુનિયાના બુદ્ધા બુદ્ધા ભાગોમાં વેપાર ચલાવવા માટે અંગ્રેજી જ્ઞાનની સંપૂર્ણ આવશ્યકતા છે. જૈનોમાં અંગ્રેજી કેળવણીનો પ્રસાર વિશેષ કરવાની આવશ્યકતા મી. શાહના સમજવામાં આવેલ છે. તેથી મારી એટલી ભલામણ છે કે મિડલ સ્કૂલમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે ડા. ૧૦ ની સ્કૉલરશિપો રાખવી.

હાલમાં જૈન વિદ્યાર્થીઓ મેટ્રિક્યુલેશન સુધી અભ્યાસ કરતા દૃષ્ટિગત થાય છે અને તે પરીક્ષા પસાર કર્યા પછી અથવા એક જ વખત પરીક્ષામાં નાપાસ થયા પછી અભ્યાસને તિલાંજલી આપે છે. કૉલેજની કેળવણી લેવા તરફ જૈન વિદ્યાર્થીઓનું આકર્ષણ વધારવા માટે કૉલેજમાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓને માસિક રૂ. ૨૫ ની સ્કૉલરશિપ આપવાની પુરેપુરી જરૂર છે એમ મારું માનવું છે.

(સહી) એસ. એમ. પટેલ.

કે. આ. ના ડેપુટી ઇન્સ્પેક્ટર.

આત્મા અને પરમાત્માનો સંબંધ.

જૈન દર્શન કહે છે કે આત્મા કર્મથી મુક્ત થયા પછી પરમાત્મ-સ્વરૂપ પામે છે, વેદાંત કહે છે કે આત્મા અને પરમાત્માનું ત્રણે કાળમાં એકત્વજ છે. અત્યારે ભાસ્યમાન થતી પ્રથકતા માત્ર જ્ઞાંતિ વડેજ છે અને જ્ઞાનના પ્રકાશ વડે એ માયાનું આવરણ ખસી જતાં આત્મા પોતાને પરમાત્મા રૂપેજ પ્રતીત થાય છે. બુદ્ધ કહે છે કે આત્મા કોઈ વસ્તુજ નથી. માત્ર પરમાત્માજ છે. પરંતુ આ પરમ

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તત્ત્વ કોઈ પ્રકારના લૌકીક ઉદાહરણ વડે મનુષ્યની જ્ઞાન-મર્યાદામાં આવતું ન હોવાથી તેની બુદ્ધિએ શૂન્ય રૂપે ગણના કરી છે. બુદ્ધ-દર્શનની દૃષ્ટિથી, મનુષ્ય એ પાંચ પ્રકારના સ્કંધો (રૂપ, વેદના, સંજ્ઞા, સંસ્કાર અને વિજ્ઞાન) નો સમુદાય છે અને તે સ્કંધોનું પરિચાલક તત્ત્વ તેના મૂળ શુદ્ધ સ્વરૂપે અજ્ઞેય, અસૃષ્ટ, નિરાકાર અને નિરપેક્ષ છે. ઈસ્લામ ધર્મ જીવમાં બુદ્ધાનું તુર હોવાનું માને છે અને એ પ્રમાણે દુનીયાના સર્વ નાના મોટા દર્શનો એ, વાણીના ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારોદ્વારા આત્મા અને પરમાત્માનો એકજ પ્રકારનો સંબંધ દર્શાવ્યો છે અને તે એ કે આત્મા પરમાત્મા થવાના સ્વભાવવાળો છે. આત્માનાં સ્વરૂપ બંધારણમાં જ પરમાત્મા બનવાની યોગ્યતાનું બીજ રહેલું છે. દેશ, કાળ, મનુષ્ય બુદ્ધિના વિકાસનો ક્રમ, આદિ કારણોને લઈને એ એકની એક ભાવના બુદ્ધા બુદ્ધા સ્વરૂપે, બુદ્ધા બુદ્ધા દર્શનોની ધાટીમાં, પરિણામ પામી છે. એ એકજ મહાસત્યે દેશકાળ પરત્વે બુદ્ધ બુદ્ધ રચના-સ્વરૂપ ધારણ કરેલું છે. આત્માના નિગૂઢ અંતસ્તમ પ્રદેશમાં આ સત્ય ઉજ્જવળ અક્ષરે કોતરાયું છે. એટલુંજ નહીં પણ તે સત્ય તેના બંધારણની સાથે અલેહભાવે સ્થિતિ પામી રહેલ છે.

આત્મા, પરમાત્માની સાથે અનાદિ પરિણુય-અંતીથી જોડાએલો છે. આત્મા પ્રણયિની છે, પરમાત્મા પ્રણયી છે. એ ઉભયનો લગ્ન-યોગ થયેલોજ છે. માત્ર આત્માને તેના સ્વામીના સ્થાનની ખબર નથી. અને ખંસીના આહવાદક સૂરથી આત્માને ત્યાં આવી લેટવા માટે આ મંત્રી રહેલા છે. પરંતુ વિમુગ્ધકર સૂરથી થેલો બનેલો આત્મા એ સૂર ક્યાંથી આવે છે તે જાણતો નથી તેથી આમ તેમ દોડાદોડ કરી રહેલ છે. આ દોડાદોડ તે આપણો સંસાર છે. આપણા સ્વામીનું આમંત્રણ ક્યાંથી આવે છે અને આપણે કયા પ્રદેશમાં દોડીએ છીએ તેનું આપણને જ્ઞાન નથી.

સંસાર એ આત્માનો સ્વાભાવિક ધર્મ નથી તેમજ તેનું આજ્ઞાતરીક સ્વરૂપ નથી. અને એટલાજ માટે આપણે સંસારની પાછળ દોટ મુકી પડ્યા છીએ છતાં તે આપણી મુઠીમાં આવતો નથી. જે આપણા સ્વભાવમાં નથી તે આપણને કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય? સંસાર માયાના મૃગની પેઠે તેની પછવાડે આપણને દોડાવ્યે રાખે છે, પરંતુ કોઈ કાળે હાથમાં આવતો નથી. તેની સાથે આપણો જીવનો સંબંધ કોઈ પ્રકારે બંધાય શકતો નથી.

સંસારની પછવાડે દોડવામાં આપણે એવા તત્ત્વની પછવાડે દોડીએ છીએ કે જે આપણા સ્વરૂપ સાથે કોઈ કાળે મેળ લે તેમ નથી, ત્યાં માત્ર દોડવાનુંજ છે, વિરામવાનું છેજ નહીં. દોડી દોડીને ક્યાં પહોંચવાનું છે તેનો કાંઈ લક્ષ્ય નથી. માત્ર

અવિરત, અવિશ્રામ, નિરંતર, ચાલ્યા જ કરવાનું. એ ચાલ્યા કરવાની સમાપ્તિ જ નહીં.

સંસારની વાંસે દોડવાનું કૃળ શું સંસાર કાંઈ જ આપતો નથી? કૃળ આપે છે. પરંતુ તે કૃળ સંસાર એવા હેતુથી જ આપે છે કે તેનો ઉપલોગ કર્યા પછી આપણા પગમાં ફરીથી દોડવાનું બળ આવે. નિરાશ થઈને દોડવાનું મુકી ન દઈએ એટલા જ માટે આપણા રાહ ઉપર રોટલીના ટુકડા, અને કોઈવાર ચળકતી ધાતુઓના કટકા અથવા રંગબેરંગી રમકડાં સંસાર નાંખતું જાય છે. આથી મોહ પામી વળી વધારેની આશાએ વધારે જોસસર દોડીએ છીએ; પડતા, આખડતા, કોઈવાર ધીરી ગતિએ, કોઈવાર દ્રુત વેગે, સાબ, માંદા, અધમુવા, રોતા, હસતા, બાઝતા, હાથમાં હાથ મીલાવતા, રીંસાતા, રીઝાતા, વિવિધ મનોભાવ સહવર્તમાન, વિવિધ ભંગીથી ચાલ્યાજ કરીએ છીએ. સંસારને પકડી પાડીને તેને આત્મામાં મેળવી લેવાની મહત્તી આકાંક્ષાપૂર્વક આપણી ગતિને આપણે નિયમાવીએ છીએ. છતાં તે આપણને મળતો નથી તેનું કારણ શું? એજ કે તેની સાથે આપણો સ્થાયી, ચરમ સંબંધ નથી. આપણો સ્થાયી, સ્વભાવગત સંબંધ પરમાત્માની સાથે છે, એટલા જ માટે આપણે સંસારને કોઈ કાળે મેળવી શકવાના નહીં. પરંતુ આપણા હૃદયની ગુહામાં વિરાજતા પરમાત્માને મેળવી શકીએ તેમ છીએ.

સંસાર આપણને જે કાંઈ આપે છે તેમાં આપણે એટલા બધા રંજીત અને આનંદિત થઈએ છીએ કે એથી વધારે સારું આપણને કોઈ આપી શકે તે વિચારને આપણા મનમાં પ્રવેશવા પણ દેતા નથી. સંસારની પુંઠે જે શ્વાસભર દોડ આપણે નિભાવી રાખીએ છીએ તેના બદલામાં કેટલીકવાર આપણને સુંદર લલચાવનારી ચીજો મળે છે, કેટલીકવાર દોડનો થાક નિવારવા વિશ્રામો પણ મળે છે, અને એ વિશ્રામકાળમાં સંસારે આપેલી એ મોહક ચીજોનો ઉપલોગ કરી એનાથી વધારે મોહક સામગ્રી માટે પાછા સંસારની પછવાડે હડી કાઢીએ છીએ.

લાડુતી ગાડીવાળા પોતાના ઘોડાને જોગાણ આપે છે, થોડીવાર અંતરે અંતરે વિશ્રામો આપે છે, વધારે ખુશી થાય ત્યારે ઘોડાની ડોકમાં રંગબેરંગી પારાની ઘુઘરમાળ પેરાને છે, અને કોઈ તહેવારના પ્રસંગે માથા ઉપર કલગીનો શણગાર પહેરાવે છે, તેના માટે સુંદર વિશ્વાયતી હાંસડી, ઉંચી ઢબનો ગાડી સાથે જુતવાનો સરંજામ, પગમાં ઘુઘરા વિગેરે શોભાપ્રદ અલંકારો ખરીદે છે. પણ આ બધું શામાટે? ઘોડાને વધારે ઉમંગપૂર્વક ચાલતો અને દોડતો રાખવા માટે જ. ઘોડા માટે સુંદર લગામ, બીણી શેઠ વાળો લલીત ચાળુક, એ સર્વ ઉપકરણો માત્ર ઘોડાને વધારે તેજીથી ચલાવવા માટેજ તેનો માલીક ખરીદે છે. એ બીચારા

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રાણીને ખબર નથી કે આ બધા અસમાન તેને આલેતો રાખવા માટે છે. સંસાર આપણી સાથે આ ઘોડાના માલીક જેવો સંબંધ રાખે છે. આપણને દોડતાજ રાખવા, ગતિપરાયણ રાખવા, ક્ષણવાર વિશ્રામ ન લેવા દેવો એ સંસારનો ઇરાદો છે. આપણને વચમાં વચમાં જે રોટલીના ટુકડા, વિશ્રામ માટે મકાન, ક્ષણવાર આનંદ માટે રમકડાં, વિગેરે મળે છે તે એટલાજ માટે કે આપણામાં વધારે દોડવાનું બળ રહે. ઘોડાને જેમ ખબર નથી કે આ ગતિનો, આ નિરંતર આડ્યા કરવાનો છેડો ક્યાં, તેમ આપણે પણ જાણતા કે વિચારતા નથી કે આ પ્રમાણે વિરામ હીન દોડતો છેડો ક્યાં છે, આ પ્રમાણે ક્યાં સુધી લક્ષ્યરહિતપણે દોડ્યા કરવાનું છે.

આપણી આસપાસ ચેતરફ સંસાર પૂર્ણ વેગથી ગતિમાન જોવામાં આવે છે. માત્ર આપણાં હૃદયની અંતરતમ ગુહામાં, જ્યાં આપણા માલીકનું પરમ ધામ છે ત્યાંજ સંસાર માટે સ્થાન નથી. ત્યાં આપણું છેવટનું વિશ્રામ સ્થાન છે. આપણું સંસાર જીવનનું પરમ લક્ષ્ય તે સ્થાને હોવું ઘટે છે. ત્યાં આપણું સ્થાન નક્કી કરીને પછી સંસારમાં-પરમાત્માના લીલા ક્ષેત્રમાં-વિહરવામાં વાંધો નથી. ત્યાં આપણે યોગ નક્કી કર્યા પછી સંસાર એ પૂર્વનો ભીષણ, ભીતિપ્રદ સંસાર રહેતો નથી. પછી તો તે રંગભૂમિ જેવું જણાય છે. પ્રચંડ પ્રાકૃતિક સામર્થ્યોના યુદ્ધને બદલે ત્યાં કુદરતની મધુર લીલા, જણાય છે. પછી તે આપણને બાધા કરતો નથી પરંતુ સહાય કરે છે. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયા પછી સંસાર એ બંધન માટે નહિ પરંતુ મુક્તિ માટે સહાયક બને છે. કેમકે આપણું લક્ષ્ય સ્થાન આપણે નક્કી કરી દીધું હોય છે. આત્મા તેના સ્વામી સાથે-પરમાત્મા સાથે પોતાનો પરિણય સંબંધ નક્કી કર્યા પછી સંસારમાં સહેલ કરવા નીકળે તેમાં બંધન નથી, કેમકે હવે તે સંસારની પાછળ દોડતો નથી. ઉલ્ટું સંસાર તેની પકડમાં આવી ગયો હોય છે. સંસાર તેનું અર્થ સ્વરૂપ તેના આગળ પ્રકાશી આપે છે, અને જ્યારે જે વસ્તુ જોઈએ તે પોતાના ભંડારમાંથી કાઢી આત્માની સેવા અર્થે રજુ કરે છે. જ્ઞાનિમાંથી જાગેલો આત્મા તેમાંથી જોઈએ તેટલું લઈ બાકીનું સંસારને પાછુ આપી દે છે. આવો આત્મા સંસારના લીલા ક્ષેત્રમાં ફરે છે. પરંતુ તે સંસારના સેવક તરીકે નહીં પણ સ્વામી તરીકે ફરે. તેની દૃષ્ટિ બદલાયેલી હોય છે. પ્રાકૃત દૃષ્ટિને આવો પ્રજ્ઞ મનુષ્ય રૂપે રંગે આકારે બીજાના જેવો જ પ્રતીત થતો છતાં વસ્તુતઃ તે દેવ જેવો છે. તે સંસારનો વિહારી નથી, પરંતુ પ્રભુના પ્રદેશનો નાગરિક છે.

ચેતરફ પ્રતીત થતી અનંત ગતિ, અનંત વ્યાપાર, અનંત ધાત પ્રતિધાત, એ સર્વનો શું અર્થ છે એનો વિચાર આપણે ભાગ્યેજ કોઈ વાર કરીએ છીએ. આપણે પણ એ અનંત ગતિમયતામાં આપણી ક્ષુદ્ર ગતિ જોગવીને લક્ષ્યહિનપણે,

આત્મા અને પરમાત્માનો સંબંધ.

૨૮૭

મૂઠ્ઠાવાે ધુમ્યાજ કરીએ છીએ. આપણું શરીર, બુદ્ધિ, મન, પ્રકૃતિનાં એ ચક્ર ઉપર ધુમ્યા કરે છે. પરંતુ એ સર્વમાં આપણો ઉદ્દેશ શું છે તેનું આપણને લાન નથી. વાસ્તવમાં આપણે આપણા સ્વામીની શોધમાં દોડીએ છીએ. અનંતકાળથી આપણને તેનો વિયોગ છે. તેના વિના આપણાં હૃદયના આભ્યંતર પ્રદેશમાં આરામ કે ચેતન નથી. એટલા માટે આપણે અવ્યક્તપણે તેની શોધમાં ફરીએ છીએ. કોઈ પણ પદાર્થ, લોગ, રસ કે સુખની સામગ્રીમાં સ્થાયી આનંદ રહી શકતો નથી. રસનાં સ્વરૂપોને ક્ષણે ક્ષણે નવીન બનાવવા માટે અવિરામ ઉદ્યોગ કર્યા કરીએ છીએ. તેમ છતાં એ નવા બનેલા રસના સ્વરૂપને લોગવતા થોડા કાળમાં મનની શક્તિ બહેર મારી જાય છે. તે થોડાજ કાળમાં સ્વાદહીન, શીકુ, નિરસ અને આખરે નિર્વેદ ઉપજવનાર થઈ પડે છે. જે સ્થાયી સંબંધ અને સ્થાયી આનંદ આપનારી પરમ વસ્તુની શોધમાં આપણે હતા તે વસ્તુ ત્યાં નથી. તેથી આપણું હૃદય ત્યાંથી ઉઠી જઈ, વળી અન્ય સ્થાને કોઈ નવીન રસ, નવીન લોગ-વિલાસની સામગ્રી માટે પ્રયાસ આદરે છે. છતાં આખરે ત્યાં પણ નિરસતા, નિર્વેદ, કંટાળો, અને બેચેની છુપાયેલીજ હોય છે. “ચેતન પડતું નથી, ગમતું નથી, હવે તો થાક્યા છીએ” એ વિકલ વૃત્તિનો ભૈરવ નિનાદ ચોતરફથી કર્ણ ઉપર અથડાયા કરે છે. લોકો તેમાંથી છુટવા માટે વિવિધ પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓ ચોજે છે. સાધારણ મનુષ્યો ખાન, પાન, નાચ, નાટક, રંગ, રાગ, વિલાસ, વૈભવ, મહિરા આદિનો આશ્રય લઈ એ નિર્વેદ અને નિરસતામાંથી લાગી છુટવા માગે છે. બુદ્ધિમાનો બુદ્ધિ અને તર્કની બાજ રચનામાં, અથવા કાવ્ય તરંગના રસોદ્ધાસમાં છુપી રહી ત્યાં સ્થાયી સંબંધ બેઠવા માગે છે, પરંતુ થોડી કે ઝાઝી ક્ષણ પછી, એ કાળમુખો કંઈકો નિર્વેદ રૂપી રાક્ષસ પોતાનું બીહામણ મોઢું લઈ હાજરને હાજરજ માણુમ પડે છે. આ નિરસતાથી બચવા માટે ભલે મનુષ્યો પોતાને લોગવિલાસ, ખનપાન, અને તિવ્ર મહિરાના દરીયામાં ડુબાડી રાખે, ગગનસ્પર્શી હર્મ્યતળમાં ચૈતનવડે ઉભરાતી યુવતીઓનાં યુથમાં ગુંચવાઈ રહે, સૂર્યનો આતાપ જ્યાં પ્રભાવહીન છે એવી પત્ર પુષ્પના સસુહથી ઘાટી, સ્નિગ્ધ સુગંધમય પુષ્પકુંજોમાં છુપાઈ રહે, તો પણ એ નિર્વેદ-રાક્ષસ કોઈને ક્ષણ પણ જંપવા દેતો નથી. આ નિર્વેદને છૂટવા માટે અનેક પ્રાકૃત મનુષ્યો ચોરી, લુચ્યાઈ, વ્યભિચાર, વ્યસન, આદિ તિરસ્કાર કરવા જેવા દૂષણોનો આશ્રય લે છે, સામાન્ય કોટિના મનુષ્યો સ્વાર્થ, છળ, પટ, પ્રવંચના, પ્રતારણા, વિશ્વાસઘાત, આદિ બુદ્ધિની અપેક્ષા રાખનારા દૂષણોનો આશ્રય લે છે. ઉત્કાન્તિના પથમાં આગળ વધેલા પ્રતિભા સંપન્ન પુરૂષો આ નિર્વેદને છૂટવા અને તેને રસમયતા અર્પવા માટે અનેક લઘ્ય ગ્રંથ રચના, લઘ્ય

કાળ્યો, હૃદય દ્રાવક વાણી વિન્યાસ, ઉત્તન તર્ક, અને અનેક ઉર્મિવિલાસની યોજના કરે છે. છતાં નિર્વેદને કોઈ જીતી શકતું નથી. તે પ્રાણી પદાર્થ સર્વને નિરંતર ધુમાડ્યાજ રાખે છે. ગમે તે પણ કંઈક કરવું કરવું ને કરવુંજ એ વિના એન પડવા દેતો નથી. ક્ષણભર પણ વિશ્રામ નહીં. સૂર્ય, ચંદ્ર, નક્ષત્ર, તારા અનાદિકાળથી દોડ્યા જ કરે છે. સમુદ્રો ઉછળ્યાજ કરે છે, સરિતાઓના જળ વહ્યાજ કરે છે, વાયુ નિરંતર ગતીશીલજ રહે છે. કોઈ કયાંય પણ સ્થિર નહી. આપણો રથ પણ આ લક્ષ્યહીન અનંત પથ ઉપર ચાડ્યાજ કરે છે.

આ લક્ષ્ય હીન અનંત ગતિનો અંત આપણા હૃદય-ધામમાં બિરાજમાન પરમ પ્રભુનાં ચરણ પ્રવેશમાંજ છે. એક વાર એ સ્થાન, એ રૂપ, એ ભવ્યતાના દર્શન થયા પછી બધી દોડાદોડ આપોઆપ વિરમી જાય છે. જે સ્થાયી સંખંધની શોધમાં હતા, જે પરમ આનંદ અને રસ માટે વિહ્વલ અને ઉદ્બ્રાન્ત હતા તે આપણને મળી જાય છે. આત્મા ખરા અર્થમાં ત્યાં “શાંતિ” પામે છે. જ્યાંસુધી અવશેષ કર્મો હોય ત્યાં સુધી તે સંસારમાં ભલે જાય આવે, પરંતુ હવે તે સંસાર અરણ્ય નથી, પરંતુ ખગીચો છે. એ સંસાર તેના સ્વામીની માલીકીનો છે. ત્યાં તેને શ્રમ, કલાંતિ, બોલો અને પીડા નથી, પરંતુ તે આનંદ, અમૃત, અને લીલામય છે.

આખરે પ્રાણીમાત્રને આ પ્રદેશમાં આવ્યા વિના છુટકો નથી. કેમકે ત્યાં આપણું છેતવટું નિત્ય ધામ છે, સમસ્ત વિશ્વનું ત્યાં મધ્યબિંદુ છે, અનેક સુખ, દુખ, સંપત્તિ, વિપત્તિ, હર્ષ, ક્રોધ, છાયા, તડકા અનુભવીને પણ આખરેએ મહાનુભવમાંજ વિરામવાનું છે. જ્ઞાની અને અજ્ઞાની, સમકિતી અને મિથ્યાત્વી, ઉભય સંસારમાં પાસે પાસે રહીને કામ કરતા માસે છે. અને ઉભય એકજ ભૂમિકા ઉપર વિહાર કરતા પ્રતીત થાય છે, પરંતુ સમકિતી અને જ્ઞાની આત્માઓએ પોતાનું પરમ લક્ષ્ય, ઉદ્દેશ અને આદર્શ નક્કો કરેલ હોય છે. તેમનું આખરનું ઘર ક્યાં છે, તે તેઓ જાણે છે, અને સંસારની પ્રવૃત્તિના અતે પોતાના હૃદયચક્રમાં આરામ લે છે. તેથી ઉદ્દૃઃ અજ્ઞાની અને મિથ્યાત્વીને પોતાના ભ્રમણનું લક્ષ્ય શું છે તેનું જ્ઞાન નથી. તે માત્ર રખડવાનું અને દોડવાનુંજ સમજે છે, તે ઘરમાર વિનાનો લીખારી છે, તેને પોતાનું વાસ્તવ આરામ સ્થાન હાય લાગ્યું નથી.

પ્રિય વાચક ? આ બેમાંથી આપ કયા પક્ષને શોધાવો છો ?

૨૧. અધ્યાત્મી.

શ્રીમદ્ આનંદધનજીના એક પદનો અનુવાદ.

૨૮૯

શ્રીમદ્ આનંદધનજીના એક પદનો અનુવાદ.

હરિગીત.

દેહરૂપી નગરમાં એ :જીવ નટનો વાસ છે,
 પર્યાયથી ઉત્પાદ ને વ્યય સમય માંહે નાશ છે;
 સત્તારૂપે નિશ્ચય ધ્રુવે અદ્ભુતરૂપ વિચારતાં,
 અવધૂત ! બાજી ન પૌરનટની કાજી-પ્રાદ્ધણ જાણતા. ૧

દ્રવ્યરૂપે એક જનનો બહુ સ્વરૂપી પણ થતો,
 કુંડલાદિ સુવર્ણવત પર્યાય રૂપે થઈ જતો;
 માટી-ઘટ-રવિકર-તરંગો-ઝણ રૂપાંતર પામતાં,
 અવધૂત ! બાજી ન પૌરનટની કાજી-પ્રાદ્ધણ જાણતા. ૨

સદ્ભાવ અસ્તિ-ભાવ પરની નાસ્તિવચનાતીત છે,
 સ્પૃતભંગી નય પ્રમાણોથી કથંચિત્ વ્યક્ત છે;
 નિષ્પક્ષપાતી વિરલ જાણે-અન્ય નહિં એ લક્ષણ,
 અવધૂત ! બાજી ન પૌરનટની કાજી-પ્રાદ્ધણ જાણતા. ૩

સ્વાદવાદ ભાવે સર્વ અંગો સિન્ન નયથી માનતા,
 આત્મસત્તા ન્યારી જાણી ભેદજ્ઞાને વર્તતા;
 આનંદધન પરમાર્થ-વચનામૃતને એ ચાખતા,
 અવધૂત ! બાજી ન પૌરનટની કાજી-પ્રાદ્ધણ જાણતા. ૪

ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ.

પવિત્ર ભાવના આત્મધર્મનો યાને મનુષ્ય જીવનનો ઉદય શી રીતે કરે છે ?

ભાવનાનું રહસ્ય આર્હતધર્મના તત્વજ્ઞાનમાં સૂક્ષ્મભાવે રહેલું છે. અનુભવી વિદ્વાનો તેને અલૌકિક તત્વ કહે છે. યોગશ સ્ત્રમાં તેને પ્રધાન સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. ભાવનાનો મુખ્ય અર્થ માનસિક વ્યાપાર થાય છે, જોકે માનસિક વ્યાપાર સારી અને નકારી રીતે થાય છે. પરંતુ જે ઉત્તમ પ્રકારનો માનસિક વ્યાપાર તે ભાવનાનો ખરો અર્થ છે. ઉત્તમ ભાવના કદશણમાર્ગની સાધક અને આત્મ-ખળની વર્ધક છે. કેટલાએક વિદ્વાનો કહે છે કે—

* “ અવનૂ નટનાગરકી વાજી. ”

“ સદ્ગુણાનાં સુકૃત્યાનાં જનની ભાવના મતા । ”

“ ભાવના એ સદ્ગુણો અને સત્કૃત્યોની માતા છે. ”

ભાવનાનું આ લક્ષણ સત્ય છે. આવા લક્ષણ ઉપરથી તત્ત્વજ્ઞો લખે છે કે,

“ ભાવનાવિદ્ગી શ્રદ્ધાવિશ્વાસપક્ષાભ્યામુદ્ઘીયમાના દૂરે માનસપાદપમારોહતિ
તત્ર નિઃશંકા શાંતેઃ પરમરસદં મધુરં ફલમનુભવતિ ”

“ ભાવનારૂપી પક્ષિણી શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસરૂપી પાંખોથી ઉડી માનસ-હૃદય રૂપ વૃક્ષ ઉપર બેસે છે અને ત્યાં નિઃશંક-નિર્ભય રહી શાંતિના પરમ રસને આપનાર મધુર રૂણ અનુભવે છે. ”

આ કથનથી મહાનુભાવ તત્ત્વજ્ઞોએ ભાવનાનું યથાર્થ સ્વરૂપ દર્શાવી આપ્યું છે. આવી પ્રભાવિક ભાવનાનો પ્રભાવ જૈન શાસ્ત્રોમાં ઘણે સ્થળે બતાવેલો છે. જેનું હૃદય ભાવનાથી અંકિત હોય, તે સદાચાર અને સદ્વૃત્તિથી દૂર થતો નથી, તે સ્વકર્ત્તવ્યથી વિમુખ રહેતો નથી. જ્યાં ભાવનાનો પ્રકાશ પડ્યો નથી ત્યાં અનેક દુર્ગુણો આવી વસે છે. આ જગત્માં જે કૃપણ, શંક, ધૂર્ત અને આસક્ત પુરૂષો દેખાય છે તેઓના હૃદયને ઉચ્ચ ભાવનાનો સ્પર્શ થયો નથી એમ સમજવું. જ્યાં ભાવનાનો ઉદય છે ત્યાં હૃદયનો કલ્યાણમય પ્રકાશ પડ્યા વિના રહેતો નથી.

ભાવનાના ગુણ પ્રદેશમાં મુખ્ય પાંચ ગુણો રહેલા છે. વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા, પ્રેમ, દયા અને દીનતા. તે વિષે ભાવનાતત્ત્વને બાણનારા વિદ્વાનો લખે છે કે—

“ નિત્યં પંચગુણી માન્યા ભાવના ભાવિતાત્મભિઃ ।

સૈવ કલ્પલતૈવાત્ર સર્વોન્નતિવિધાયિની ” ॥ ૧ ॥

“ વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા, પ્રેમ, દયા અને દીનતા એ પાંચ ગુણુવાળી ભાવના ભાવિત હૃદયવાળા પુરૂષોએ હંમેશા ભાવવી. તેજ ભાવના આ જન્મને વિષે કલ્પલતાની જેમ સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિને આપનારી થાય છે. ” ૧

ભાવનાનો પ્રથમ ગુણ વિશ્વાસ ઉત્તમ પ્રકારની પ્રતીતિને દર્શાવનારો છે વિશ્વાસ એ સન્નગુણનો પૂર્ણ અંશ છે. વિશ્વાસથી જ હૃદયનું દર્શન થઈ શકે છે. પરમાત્મા તરફની ભક્તિનો પ્રભાવ પણ વિશ્વાસથી જ દેખાય છે. સત્ય અને શુદ્ધ માર્ગમાં વિચરવાની ઇચ્છા, અસત્ય અને અશુદ્ધ માર્ગે વિચરવાની લજ્જા વિશ્વાસ ગુણથી પ્રગટ થાય છે. પૂર્વકાલના અનુકાર ભરેલા ભક્તિ અને પ્રેમના ચરિત્રો જે જે સાંભળવામાં આવે છે, તેનાં કારણ રૂપે વિશ્વાસની જ પ્રતિષ્ઠા જોવામાં આવે છે. જ્યાં હૃદયને ઔશ્વર્ય દેખાય છે, જ્યાં હૃદયમાં શાંતિ, એકતા, સ્થિરતા અનુભવાય છે ત્યાં વિશ્વાસના વાસનો જ મહિમા છે એમ સમજવાનું છે. વિશ્વાસની ઉપર આ જગત્ ટકી રહ્યું છે. વિશ્વાસ ન હોત તો જગત્માં ધર્મ અને વ્યવહાર-પ્રાંને માર્ગ કુટિન થઈ જાત અને સર્વત્ર અવ્યવસ્થા પ્રસરી રહેત. તથી જગતમા વિશ્વાસની જરૂર છે અને તે વિશ્વાસની જનની ભાવના છે.

પવિત્ર ભાવના આત્મધર્મનો યાને મનુષ્ય જીવનનો ઉદ્ય શી રીતે કરે છે? ૨૬૨

ભાવનાનો ખીજો ગુણ શ્રદ્ધા છે. જે સમ્યક્ત્વ ગુણ પછુ કહેવાય છે. આસ્તિક્ય બુદ્ધિ રાખવી એ શ્રદ્ધાનું સ્વરૂપ છે. માનસિક વૃત્તિની ચંચળતા શ્રદ્ધાથી નાશ પામે છે. ભક્તિ, આરાધના, પૂજા, પ્રેમ, રાગ-એ સર્વનો આશ્રય શ્રદ્ધા ઉપર છે. બુદ્ધિ અને હૃદય એ ઉભયનું વિશ્રામ સ્થળ શ્રદ્ધા છે. મગજમાંથી ઉપજતી પ્રવૃત્તિ તે બુદ્ધિ છે અને રક્તાશયમાંથી ઉપજતી પ્રવૃત્તિ તે હૃદય છે. બન્નેના બુદ્ધા બુદ્ધા ધર્મ છે, પણ તેમનો એકીભાવ શ્રદ્ધા ઉપર થાય છે. શ્રદ્ધા વગર માનવ જીવન ઉપયોગી નથી. ધર્મ, ભાવ, સદાચાર અને સત્કર્મના અંકુર શ્રદ્ધાનાં ખીજની સાથે જોડાયેલા છે. એક મહાત્મા લખે છે કે.—

“ વિના શ્રદ્ધાં પ્રયાસો યસ્તત્કાર્પણ્યમુદાહૃતમ્ । ”

“ શ્રદ્ધા વિના પ્રયાસ કરવો તે કૃપણતા કહેવાય છે. ”

ખીજે સ્થળે પછુ કહેલું છે કે, શ્રદ્ધા વિના વ્યર્થ પ્રયાસ કરવામાં તો વાણી વિદ્યાસ, કૃપણતા સ્વાર્થ અને મિથ્યાત્વ એ વિના ખીજું કંઈ સિદ્ધ થતું નથી. જ્યાં શ્રદ્ધા ત્યાં સ્થિરતા છે. અને સ્થિરતામાં આત્મખળનો વ્યય યથાર્થ રીતે કે યોગ્ય માર્ગે થાય છે. જ્યાં અશ્રદ્ધા ત્યાં અસ્થિરતા અને તે અસ્થિરતાથી કલેશ, દુઃખ અને સ્વાર્થ વિના ખીજું મળવાનું નથી. એ શ્રદ્ધા ગુણ ભાવનાના ભવ્ય સ્વરૂપમાં રહેલો છે. તેથી વિદ્વાનો શ્રદ્ધાને સર્વદા આદર આપે છે.

ભાવનાનો ત્રીજો ગુણ પ્રેમ છે. ભાવનાની મૂર્તિ શુદ્ધ પ્રેમમય છે. કેટલાએક ધર્મો અને વિદ્વાનો બ્રહ્મ, પરમાત્મા, ચૈતન્ય ને પણ પ્રેમ શબ્દથી પ્રયોજે છે. આત્મિકભાવના ગુપ્ત પ્રદેશમાં પ્રેમની પૂજા થાય છે. એ પ્રેમ સંસારના ક્ષણિક પદાર્થોના નહીં, પણ આત્મિકભાવના સૂક્ષ્મ માર્ગનો પરમાત્મપણું પ્રાપ્ત કરાવનારો છે. એ પ્રેમના પવિત્ર માર્ગે વિચરનારા વિવેકી જનો ભાવનાના પરમ ભક્ત બને છે. પ્રેમના બાહ્ય અને આંતર એવા બે સ્વરૂપ છે. સાંસારિક પ્રેમ બાહ્ય છે અને ભાવના મય આત્મિક દિવ્ય પ્રેમ આંતર છે. પ્રેમનું આંતર સ્વરૂપ બહુ સૂક્ષ્મતાથી વિદ્વાકતાં તેનો સાર ‘ભાવના’ એટલો જ નીકળશે. પ્રેમનું દિવ્ય આકર્ષણ કયા હેતુથી થાય છે તે પણ કહી શકાતું નથી. તેથી ભવભૂતિ લખે છે કે,—“ વ્યતિષ્જતિ પદાર્થા નાંતરઃકોઽપિ હેતુઃ ” અંતરનો કોઈ હેતુ પદાર્થોને જોડી આપે છે.” એ કવિનો આશય પ્રાકૃત પ્રેમને ઉદ્દેશીને છે, તેની અંદર પણ દિવ્ય ગુણનું દર્શન થાય છે. પ્રેમમય ભાવના પણ એવીજ કોઈ અદ્ભુત વસ્તુ છે. તે અવર્ણનીય છે. હૃદયની ન સમજી શકાય તેવી ગતિનો તે મહિમા છે. જ્યાં પવિત્ર પ્રેમનો સંબંધ જોડાય છે ત્યાં અદ્ભુત ભાવનાનો ઉદય થઈ આવે છે. ભાવનામય પ્રેમના ઉદયથી દષ્ટિ જ બદલાઈ જાય છે, બુદ્ધિને પણ કોઈ નવી જાતના ચસ્મા ચઢે છે અને મનની સૂક્ષ્મ વૃત્તિઓમાં કોઈ વિચક્ષણ જાગૃતિ થઈ આવે છે. હૃદયના અતુલ રસ અને અતુલ શ્રદ્ધાને

૨૯૨

શ્રી આદ્માનંદ પ્રકાશ

બળે જે નિશ્ચય થાય છે, તે ખુદ્ધિ માત્રમાં ન રહેતાં પ્રત્યક્ષ અનુભવમાં પણ આવી જાય છે. આથી ભાવનાનું તાત્વિક સ્વરૂપ પ્રેમમાં પૂર્ણ રીતે પ્રતિબિંબિત થઈ, અખંડ આનંદનો અનુભવ કરાવે છે. મન, વાણી અને કર્મની ત્રિપુટીનો વિકાસ પ્રેમભાવનામાં પૂર્ણ રીતે થાય છે. “સાત્વિક જીવન” પૂર્ણ સ્વરૂપ પ્રેમભાવનામાં જ છે,” એમ ભાવનાતત્વને જાણનારા મહાત્માઓએ ધ્યાનવિદ્યામાં દર્શાવેલું છે. આર્હત તત્ત્વવિદ્યામાં યથાપ્રવૃત્તિ કરણ, અપૂર્વ કરણ અને અનિવૃત્તિ કરણ—એ ત્રિપુટી જેમ સમ્યક્ત્વને ઉત્પન્ન કરવાની રીતિમાં ઉપયોગવતી થાય છે, તેમ પ્રેમભાવના પ્રગટ કરવામાં મનઃશુદ્ધિ, આચારશુદ્ધિ, અને વર્તનશુદ્ધિ ઉપયોગવતી થાય છે. એ પ્રેમભાવના અનુભવના વિશાળ દ્વારને ખુલ્લું કરે છે અને અંતરની સૂક્ષ્મ વૃત્તિઓને સાધ્ય વસ્તુ સાથે યોજિત કરે છે. તેથીજ પ્રેમભાવનાના ઉપાસકો લખે છે કે, “પ્રેમાનુભવસાધનમ્” પ્રેમ એજ અનુભવનું સાધન છે. તે અનુભવમાં શ્રદ્ધાની મુખ્ય જરૂર છે; કારણકે શ્રદ્ધારહિત અનુભવ કશું ફળ આપી શકતો નથી.

આવા પ્રેમશુભ્રાગી ભાવના ભાવકના હૃદયમાં કોઈ અનુપમ આનંદ ઉપજાવે છે અને તેની આગળ આ વિશ્વની આનંદમય રચના ખડી થાય છે અને તેથી સાધક ઉચ્ચ કોટીમાં આવી અંતે પરમાનંદનો પૂર્ણ અધિકારી બને છે.

ભાવનાનો ચોથો ગુણ દયા છે. જૈન ધર્મની મહત્તા દયાગુણ ઉપરજ રહેલી છે; કારણકે તેવું ઉચ્ચ સ્વરૂપ બીજે જોવામાં આવતું નથી. દયામય ભાવનાથી આર્દ્ર થયેલું હૃદય જે પરમાર્થ સાધે છે તે પરમાર્થ બીજાથી સાધ્ય થતો નથી. દયાનાં તત્ત્વો અંતરની લાગણીઓને હલાવે છે અને તેની અસર વિદ્યુતની જેમ પ્રસરી જાય છે. દયાતત્ત્વના ઉચ્ચ અંકુરો જેનાં હૃદયનો સ્પર્શ કરે છે તેજ હૃદય બીજા ઉચ્ચ ભાવનાઓનાં સ્થાનરૂપ થાય છે. અશુભ કર્મના બંધને તોડનારા બધા આંતર સાધનોમાં દયાનું સાધન સર્વોત્તમ છે. અનુભવી વિદ્વાનો કહે છે કે, “જ્ઞાન અને વિચારથી કામ-તૃષ્ણાનો વિચ્છેદ થતાં પાપનો સંભવ ન રહે એમ છે, તથાપિ જો હૃદય દયામય ભાવનાથી યુક્ત હોય તો તેને પણ તેમ બનવા સંભવ છે. જ્ઞાન હોય પણ દયા ન હોય તો તે જ્ઞાન માત્ર ભારરૂપ છે.

દયા એ સર્વ ભાવનાના સારરૂપ છે. હૃદયની પવિત્ર વૃત્તિને દયા ભાવનામાં એકાગ્ર કરીને સ્થાપવાનો અભ્યાસ રાખવો જોઈએ. જોકે દયાનું તત્ત્વ અભ્યાસની અપેક્ષા રાખતું નથી, તે સ્વભાવસિદ્ધ હોય છે, છતાં પણ દયાના અંકુરોને પુષ્ટ કરવાનો પ્રયત્ન સદા કરવો જોઈએ. મનની, વાણીની કે શરીરની પ્રવૃત્તિ અમુક પ્રકારના વેગ વિના સંભવતી નથી, પરંતુ એ વેગ દયાની ભાવનામાં પ્રવર્તવાના પ્રયત્ન કરવો આવશ્યક છે. જ્યારે એવા અભ્યાસ અને પ્રયત્નથી હૃદયની સર્વ વૃત્તિઓ દયામય બની જાય છે ત્યારે મનુષ્ય પૂર્ણ રીતે દયાની પ્રતિમારૂપ

પવિત્ર ભાવના આત્મધર્મનો યાને મનુષ્ય જીવનનો ઉદય શી રીતે કરે છે? ૨૯૩

થાય છે. એથી તેનું સર્વ જીવન દયામાં જ રમણુ કર્યા કરે છે. આવી દયામય ભાવના ભાવવાને માટે મનુષ્યે સર્વદા યત્ન કરવો જોઈએ. મહાવીર પ્રભુએ ગર્ભ-માં “સવી જીવ કરું શાસન રસી” એ ભાવનાથી જ દયામય અંતઃકરણ ખતાવી આપ્યું હતું.

ભાવનાનો પાંચમો ગુણ દીનતા છે. આ દીનતા ક્ષુદ્ર નથી, પણ ભાવનાથી ભરિત છે. અહીં દીનતાનો અર્થ ક્ષુદ્રવૃત્તિ કે લઘુવૃત્તિ સમજવાનો નથી, પણ તેનો અર્થ અહંભાવનો ત્યાગ કરવારૂપ છે, અથવા ઇષ્ટદેવ કે ગુરુ તરફ પોતાની લઘુતા દર્શાવવારૂપ છે. મનુષ્ય અહંકાર કે અજ્ઞાનના ગાઢ અંધકારમાં મગ્ન થઈ જાય છે, હૃદય ઉપર પડેલો અહંકારનો પડદો તેની ઉચ્ચ ભાવના અને વિપુલતાનો નાશ કરે છે. હૃદયની વૃત્તિ જો અહંભાવથી સ્પૃષ્ટ થયેલી હોય તો તેમાં બહુ કલહ અને કઠોરતાદિ દોષો ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી અહંકાર કે અહંભાવનો સર્વથા ત્યાગ કરવો આવશ્યક છે અને તે ત્યાગ દીનતામય ભાવનાથી થઈ શકે છે. જ્યારે હૃદયના સૂક્ષ્મ પ્રદેશમાંથી અહંભાવનો ત્યાગ થઈ જાય છે ત્યારે શાંત ગુણને દર્શાવનારી દીનતામય ભાવના પ્રગટ થયા વિના રહેતી નથી. એ દીનતામય ભાવનાથી ભાવિત થયેલું હૃદય ઇષ્ટોપાસનાનું ચૂર્ણ અધિકારી બને છે; તેથી દીનતાગુણ સેવકાની પૂરેપૂરી આવશ્યકતા છે.

આ પ્રમાણે પાંચગુણી ભાવનાનો ઉપયોગ આર્હતધર્મના ઉપાસકે સદા કર્તવ્ય છે. હૃદયની વૃત્તિઓને કલ્યાણમાર્ગે લઈ જનારી ભાવના જ છે. તે ઉચ્ચ પ્રકારની ભાવનામાંથી શુભ સંકલ્પોનો જ ઉદય થાય છે. તેવી ભાવના અનંત, અપાર, અતુલ અને એકરસ આનંદરૂપ મોક્ષમાં લઈ જનારી છે; પરંતુ તે ભાવના સૂક્ષ્મભાવવાળી હોવી જોઈએ. તેમાં સ્થૂળભાવનો સ્પર્શ પણ ન હોવો જોઈએ; કારણકે સ્થૂળ ભાવનામાં શુભ સંકલ્પો ઉઠી જાય છે અને તે નવી શંકા ઉપજાવે છે. જો એવી સ્થૂળ ભાવનાનો હૃદયને વિશેષ પરિચય થાય તો તે હૃદય નવી નવી આશાઓમાં બધાવા શીંળે છે અને તેથી પારણામે અનંત સંસાર વધી પડે છે. જે હૃદય સૂક્ષ્મ ભાવનાનું અભ્યાસી હોય છે તે હૃદયને તો એ સ્થૂળ ભાવના નીરસ લાગે છે.

જ્યાંસુધી હૃદય સૂક્ષ્મ ભાવના ભાવવાને આતુર હોય છે ત્યાં સુધી તેને સ્થૂળ ભાવનાથી સદા દૂર રાખવું. તે છતાં જ્ઞાનના બલ વિના અથવા કોઈ મહાત્માના ઉપદેશના યોગ વિના હૃદયને સૂક્ષ્મ ભાવનાનો લાભ ન મળ્યો હોય તો પણ તે સ્થૂળ ભાવનાનો ઉચ્ચ માર્ગજ ગૃહણ કરવો, અધમ માર્ગ ગૃહણ કરવો નહીં. પ્રવૃત્તિ માર્ગને પસંદ કરનાર હૃદય હોય તો તેમાં ઉચ્ચ પ્રકારની સ્થૂળ ભાવનાઓજ આરોપની. તે સ્થૂળ ભાવનામાં પ્રવૃત્તિમાર્ગના તત્ત્વો ને ભાવિત કરવા. તે તત્ત્વો સ્થૂળ,

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રેમ, ઉપકાર, વિગેરે ગુણ રૂપ તત્ત્વો છે. તે ઉદાર ગુણોની ભાવના પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં જન કલ્યાણની સાધક હોવાથી તેટલે અંશે ઉચ્ચ ગણાય છે. એ ગુણોથી પ્રવૃત્તિ પક્ષે મનુષ્યનું મનુષ્યત્વ છે, તેમજ તે ઉપકાર ધર્મનું વર્ધક છે. એ ભાવનાથી પણ ઘણાં સત્ય વક્તાઓ, શુદ્ધ પ્રેમીઓ, ઉપકારીઓ, અને પરાક્રમવાંતો આ વિશ્વમાં પોતાનાં નામ અમરત્વના પુન્યાસને મુકી ગયા છે. હજુ પણ જેઓમાં એ લોકો-પયોગી ભવ્ય ભાવના દેખાય છે તેવાઓના પ્રજ્વલિત હૃદયો કેવા દીપે છે ને દીપાવે છે એ જોનાના ભૂત અને વર્તમાન ઇતિહાસના અવલોકનકારથી અજાણ્યું નથી.

સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ-ઉભય ભાવના ઉપયોગી છે, પરંતુ સૂક્ષ્મ ભાવનાનું માહાત્મ્ય તો કોઈ અલૌકિક જ છે. તીર્થંકરો, ગણધરો, સૂરિવરો, ઉપાધ્યાયો અને સાધુઓ સ્થૂલ ભાવનાની શૃંખલા તોડી સૂક્ષ્મ ભાવનામાં રમણ કરી અમિતાનંદ પ્રેમની અને વિશ્વપ્રેમમાં મત્ત થઈ પ્રવર્ત્યા છે. તેમના એ સ્વાર્પણમય ચરિત પણ એ અતુલ ઉચ્ચ ભાવનાનું ફલ છે. એ પવિત્ર ભાવનાઓ પુનઃ પ્રગટ થાઓ અને તેથી શુદ્ધ ધર્મનો, શુદ્ધ પ્રેમનો અને શ્રાવક પણાનો સદા ઉદય થાઓ. એજ શાશ્વતપતિ દેવતા પ્રત્યે અભ્યર્થના.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગરનો વાર્ષિક મહોત્સવ.
શ્રીમાન (વિજયાનંદસૂરી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી.

ચાલતા માસ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં આ સભાની વર્ષગાંઠ નીમીત્તે અને જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાયજી ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસ તિથિ નિમિત્તે નીચે મુજબ મહોત્સવો કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયા ચોવીસ વર્ષ પુરા થઈ પચીસમું વર્ષ શરૂ થવાથી આ માસની શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણ પત્રીકાઓ છપાવી બહાર ગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ દરવર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ સભાના મકાનને ધ્વજપતાકા તોરણથી શણગારી તેમાં પ્રથમ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરુરાજશ્રીની છબી પધરાવી મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત શ્રી રૂપમંડલની પૂજા લાણાવવામાં આવી હતી; જે વખતે મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગૃહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. ત્યાર બાદ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સાંજની દ્રેનમાં આ સભાના સભાસદો શ્રી સિદ્ધાયજી ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સવારના શ્રીસિદ્ધાયજીના ડુંગર ઉપર મોટી ટુંકમાં જ્યાં સ્વ-

પતિમાન સમાચાર.

૨૨૫

ગર્વાસી ઉક્ત મહાત્માની મૂર્તિ સ્થાપન કરવામાં આવેલી છે ત્યાં ગિરિરાજ ઉપર શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરિકજી મહારાજ, શ્રી કાંતિનાથજી મહારાજ, પાદુદા અને શ્રી આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિને સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી. અને વાત્રા પૂ નાં વાત્રા વગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા. તેમજ શ્રી નવાળું પ્રકારી પૂજન (મુનિરાજ શ્રી વલ્લભજીજીજી મહારાજ કૃત) બાણુવવામાં આવી હતી અને સ્વામીવાત્સલ્ય પણ કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે ગુરુરાજની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. આ જોડ સુદી ૮ તી જયંતીના ત્રણજો અવ આ સમાના શ્રી વનમાનગર નીવાસી માતવંતા લામદ મેન્યર શેડ મોતીચંદલાજી હેવરાજ ઝવેરાએ ઉદ્ઘાટનાથી આરંભ દતો અને શ્રી સિદ્ધાચંદ્રજી ઉપર કરવામાં આવતી આ જયંતી હવેથી કાયમને માટે શ્રી મોતીચંદલાજી હંસરાજની આર્થિક સહાય વડેજ કરવામાં આવશે. આ વખતે શ્રી સિદ્ધાચંદ્રજી ઉપર ઉજવાયેલી આ જયંતીના ગુરુભક્તિના કાર્યમાં ત્યાં બીરાજમાન પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિ મહારાજઓએ પણ ભાગ લઈ ગુરુભક્તિ કરી હતી.

પૂજ્ય કૃપાળુ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની મારવાડ પાલી નગરમાં જયંતી.

મરહુમ જ્ઞેનાચાર્ય શ્રી ૧૦૮ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસરિ (આત્મારામજી) મહારાજની પચીસમી જયંતી અત્રે યોગ્ય સમારોહથી ઉજવવામાં આવેલી છે. શ્રી આચાર્ય મહારાજશ્રી સિદ્ધિ વિજયજી સરિના સમુદાયમાંથી મુનિશ્રી અશોકવિજયજી રમણિક વિજયજી અત્રે ગિરાજે છે. પુણ્યોદયે સુ. વ. વિ. નું સપરિવાર પધારવું થયું. જે કે મહારાજની આગળ વિહાર કરી જવની તીવ્ર કર્મજી હતી પણ વર્ષોદિ કારણને લઈ અત્રે સ્થિતિ કરતો પડી, જેથી જયંતીનો લાભ આ ક્ષેત્રના શ્રી સંઘને અણપાગે મળ્યો છે. જેઠ સુદિ આઠમ મંગળવારને દિવસે ગુજરાતી કર્ણામાં ચોરાસી ગજગી મર્ગશાળામાં આ ઉત્સવ યોગ દતો.

જૈન ઉપરાંત જૈનેતર તેમજ અધિકારી વર્ગે પણ ખમારી શોભામાં વધારો કર્યો હતો. શરૂઆતમાં એક ઉચ્ચ આસન ઉપર ગિરાજમાન કરેલ મરહુમ આચાર્ય મહારાજની પ્રતિમા (તસવીરોની વાસંતપથી શ્રદ્ધાલુ ગરુ બાકતોએ પૂજા કરી હતી. આદમાં હુશીયા બનાવેલો ગુરુ ગુરુ રૂપ સુદલી ગાવન કરી હતી. ત્યારબાદ પંડિત શ્રીમાન પરતનદજી સહેમે ત્રમ મેળાવડ ના ઉદ્દેશ બંદોર કરતાં આચાર્ય મહારાજના પ્રશ્ને આદિથી જૈન તેમજ જૈનેતર વગર ઉપર વચેત્ર ઉપદેશ નું દિગ્દર્શન એવી ગમર ઓજરવાની વાણીમાં કયું હલકે જેની સંભાટ અસર શ્રીતાઓની સુઆકૃતિ ઉપરથી પ્રત્યક્ષ માલમ પડી આવી હતી. આદમાં સુ. વ. વિ. પોતાના અનુભવ પહિત ત્રી આચાર્ય મહારાજનું જન્મ વર્તાંત અનુકરણીય વાતોની સાથે સાથેજ ખુલાસો ગતાવતા એવી છટાથી વર્ણન કયું કે જેનો આસ્વાદ શ્રીતાઓજી વળે છે. વચન કે કલમથી કહેવું દુર્લભ છે. તે પછી મુજકરની આદાશુ આસજી મીઠાકાલજીએ સંપવિધય થોડું પણ સારભૂત શબ્દોમાં વર્ણન કર્યું હતું. આદમાં શ્રી મહાવીરસ્થામીની તથા શ્રી આચાર્ય મહારાજની જય ઓલાવી સભા વિસર્જન થઈ હતી. અંખોર પછી શ્રી નવલખા પાર્શ્વનાથજીના દેરાસરે મરહુમ આચાર્ય મહારાજની

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજની બનાવેલી સત્તર ભેદી પૂજા લાણાવવામાં આવી હતી. આ રીતે તે દિવસ મંગળમય આનંદપૂર્વક વ્યતીત કરવામાં આવ્યો હતો.

શ્રી ખંભાત શ્રી મહાવીર જૈન સભા તરફથી ઉજવાયેલી જયંતી.

તા. ૨૫-૫-૨૦ ના રોજ સવારના આઠ વાગે શ્રીમદ ન્યાયામોનિવિ શ્રી વિજયાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ ઉજવવાનો મહોત્સવ ખંભાત જૈન શાળાના લગ્ન હોલમાં વ્યાખ્યાન વાચરપતિ શ્રીમદ લલિતવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. તે વખતે સભાના સેક્રેટરી મો. અંબાલાલ જેઠાલાલ શાહે જયંતીના હેતુ વિશે વિવેચન કર્યા બાદ મુની મહારાજ શ્રી મંગળવિજય મહારાજને વૈરાગ્ય ગુણ ઉપર ધણીજ અસરકારક રીતે લંબાણથી વિવેચન કર્યું હતું. ત્યાર બાદ મુની મહારાજ શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજને પરોપકાર ઉપર વિવેચન કર્યા બાદ અને મુની મહારાજ શ્રી લક્ષણવિજયજી મહારાજને વિવેચન કર્યા બાદ પ્રમુખ સાહેબે મહારાજનું જીવનચરિત્ર ધણીજ અસરકારક રીતે લંબાણથી વિવેચન કર્યા બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી. ત્યારબાદ અપોરે પુજા લાણાવવામાં આવી હતી.

જશપુરામાં શ્રીમાન વિજયાનંદસુરિની જયંતિ.

સભાના પ્રમુખપદે શ્રીમાન મરહુમ આચાર્યજીના શિષ્યના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ઉત્તમવિજયજી બિરાજ્યા હતા. પ્રમુખ સાહેબ તથા તપસ્વી અમૃત વિજય તરફથી સુરી મહારાજ સાહેબનું જીવન ચરિત્ર ચતુર્કિંચિત્ કહેવામાં આવ્યું હતું. ત્યાર બાદ સુરી મહારાજને પગલે ચાલતા માટે શ્રીસંઘને ક્રાંતિવિજયજીએ કેટલીક-લક્ષ્યામણ કરી હતી. સભામાં તમામ મુનિયો હાજર હતા.

સભામાં પધારેલ મુનિયોના નામ નીચે મુજબ છે.

મુનિરાજ ઉત્તમવિજયજી તે મોતીવિજયજી મહારાજના શિષ્ય.

ઉદયવિજયજી તે ઉત્તમવિજયજી મહારાજના શિષ્ય.

અમૃતવિજયજી તે ખેમાવિજયજી મહારાજના શિષ્ય.

કાન્તિવિજયજી તે શાંતિવિજય પંચાસજીના શિષ્ય.

મણીવિજયજી તે વિરવિજયજી ઉપાધ્યાયના શિષ્ય.

આજે એટલે જે ૬૦ ૮ ને દિને જશપુરામાં એક પાલીતાણાના સદગૃહસ્થ તરફથી શ્રી પારસનાથના ચંચકદયાણુકની પુજા લાણાવવામાં આવી હતી. રાત્રે પરમાત્માશ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ ણી આંગી રચીને શ્રી સંઘે ભાવના ભાવી હતી.

મામ પાછીયાપુર-ગુજરાતમાં શ્રીમદ વિજયાનંદસૂરિ મહારાજની ઉજવાયેલી જયંતી.

આ મામમાં જે ૬૦ ૮ ના રોજ ઉક્ત મહાત્માની જયંતી મુનિરાજ શ્રી દોલતવિજયજી મહારાજની હાજરીમાં પૂજા પ્રજાવના વગેરેથી ઉજવવામાં આવી હતી

૧ પ્રતીક્ષા કરતી વખતે દ્રષ્ટી મેળવી પ્રભુ સ્થાપન કરવા તેમાં પ્રભુજીની પ્રતી-
માજી મળતા લેવા તે ૧ રાશી ૨ ગણ ૩ વર્ગ ૪ લેણું દેણું વિગેરે મળતા લઈને
સુભ મુહુર્ત સ્થાપન કરવી અને તે મંદીરમાં દેવગણ લઈને આંધવું એ સરવે આમ
તની માહીતી શા પાનાચંદ જેતાજી મુ. નડોદ પોસ્ટ સચીન રેડવે બી. બી. અ.
લખવાથી મફત મળશે.

૨ સાધુ સાધ્વીને લોચ કરવાના નક્ષત્ર અશ્વિની, રોહિણી, પુષ્ય, પુનર્વસુ
હસ્ત, શ્રવણ, અનુરાધા, ધનીષ્ઠા, સંતરીકા, ઉત્તરા ફાલ્ગુની, ઉત્તરાષાઢા, ઉત્તરાભાદ્ર
પદ, સ્વાતી, રેવતી, વાર સોમ, શુક્ર, બુધ, શુક્ર સાથે લઈને કરવાથી સુખશાન્તા રહેશે
સં.વત ૧૯૭૧ જેઠ શુ. ૫ મુ. નડોદ—પો. સચીન

મુનિમહારાજોને નમ્ર વિનંતિ.

ઉદ્ધા આ સભા તંદ્રા ભેટ આપવામાં આવેલ સમૂહ સાત પ્રથે પૈત્રી આંધવુંદુહ્ય ત્રિ-
ભંગી પ્રકંભું તું શુદ્ધિપત્ર લાવેમાં જપાઈને આવેલ છે. તે જો જો મુનિમહારાજા, સાધ્વી
મહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારો દે જોને ઉપરોક્ત જગ્યાએલ અંધ ભેટ મળેલ હોય તેઓઓએ તે
(શુદ્ધિપત્ર) દર એક કોપીએ અડધા આનાની ટીકીટ મોકલી મંગાવી લેવા કૃપા કરવી.

ચૈત્રી જૈન પંચાંગ.

ઉપરોક્ત પંચાંગ સુશે બી. આટ પેપર ઉપર સુંદર ટાઇપથી એ રંગમાં જાણ અમારે
ત્યાં આવેલા છે. જોઈએ તેમજ એક નકલે એક આનાની ટીકીટ મોકલી મંગાવી લેવા.

નવા દાખલ થયેલા સભાસ્થો.

૧ શેક હકમચંદ વલમજી મોરબી પે. વ લાઇફ મેમ્બર.

જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગ.

પ્રત્યેક કુટુંબમાં અવશ્ય રાખવા અને વાંચવા લાયક અત્યુત્તમ જ્ઞેઓનો સંગ્રહ.

પ્રયોજક—વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જીવનમાં નવીન ઉત્સાહ રેડનાર, નવાન ચૈતન્ય જગાડનાર, અપૂર્વ આનંદ
અને શાંતિ પ્રેરનાર તેમજ માનસિક શક્તિઓનો અજમ વિકાસ કરનાર અને
ઉમદા સહવિચારોથી ભરપૂર આ પુસ્તક પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરૂષને સ્વપરહિત સાધનામાં
અમૂલ્ય સાહાય્ય આપનાર થઈ પડે તેમ છે. આમાં નિર્દિષ્ટ કરેલા સન્માર્ગો જાણી
જીવનયાત્રા સફળ કરવા જરૂર મંગાવો. કિ. રૂ. ૧૫૦. મળવાનાં ઠેકાણાં:—

(૧) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(૨) જીવનજ્ઞાન અમરશી મહેતા

ખીરમશાહ રોડ—અમદાવાદ

આનન્ત્ય સમુદ્ર માં લીનતા.

“આપણા હાથે મનુષ્ય પ્રાણીના અંત હિતનું થોડું ‘ધણ’ પણ કાચું અનુભવે, એવી જો મનઃ પૂર્વક ઇચ્છા હશે, તો તેને તૃપ્ત કરવાની પાત્રતા અહિં સુધી કહેલી દૃષ્ટાંતથી અંગમાં આવશે અને પછી તે ઉત્તરોત્તર વધારે અને વધારેજ બળવાની થતી જશે. વસ્તુસ્થિતિ એવી છે, એમ એકવાર બળજીવામાં આવી ગયું એટલે તત્કાળ ઇષ્ટસિદ્ધિ પ્રાપ્ત ન થાય કિંવા સ્વામી ઇષ્ટપણ અનર્થ પ્રાપ્તી થઈ જાય, તો પણ તેથી મન નિરૂપસાદી અને દુઃખી નહિ થઈ જાય અને અંગમાં કંઈક ધૈર્ય અને સહિષ્ણુતાનું આગમન થશે. જગતમાં દુઃખજ વધારે પ્રમાણમાં છે, એવો જ જો નિશ્ચય થઈ જાય તો તેથી મનની સમતોલતા જતી રહેતી મનુષ્ય ભડકી જાય એવો સંભવ છે; એવી જ તાત્કાલિક બીતિ ભાસે છે તે નિન્દાવાર છે. વસ્તુસ્થિતિનું જ્ઞાન થયેલું હોવાથી સ્વામી વિવેકબુદ્ધ બળવત રહેતી, બ્રામક અને છાયાગય વસ્તુઓની પાછળ પડવાના ઉન્મદથી તે મનુષ્યને પરાવૃત્ત કરે છે. એટલે કે જગતનું ‘ગાડું’ આમજ ચાલ્યા કરવાનું, એમ મનુષ્યના બળજીવામાં આવી જશે અને તેથી તેમાં સ્થિરતા અને સહિષ્ણુતાનો આવિર્ભાવ થવાનો સંભવ છે. ઉદાહરણાર્થે ધારો કે સર્વ મનુષ્યો સત્ત્વિક બની ગયા છે. એટલે ઇતર ઉતરતી પંક્તિના પ્રાણીઓ પણ મનુષ્યની યોગ્યતાને પ્રાપ્ત થશે; અને વનસ્પતિ વર્ગ પણ તિર્થંગ્યોની-ઉતરતા પ્રકારના પ્રાણીઓ-માં પ્રવેશ કરશે. એવી રીતે સૃષ્ટિમાંના સર્વ પદાર્થોનું એક એક ચઢતી પાયગીથી સ્થિત્યંતર થતું જશે. એમ થવા છતાં પણ તેમની અંતિમ સ્થિતિમાં તો કશો પણ ફેર પડવાનો નથી જ. કારણ કે એક વાત આપણે ખાતરી પૂર્વક બાણીએ છીએ. તે એ કે આ અગ્રાધ બળજીવન જીવિત પ્રાણી, અનન્તતાના સમુદ્રપ્રતિજ વહેતો જાય છે તેમાં અનેક ન્હાના મોટા-ઉચ્ચ નીચ પ્રાણી રૂપ કાગળોના કટકા કિંવા ઘાસનાં તણખલાં વહેતાં જાય છે. પરંતુ આપણે એ દૃઢતાથી બાણીએ છીએ કે, તે હલકા કાગળનાં કટકા કિંવા તે નિર્જીવ ઘાસનાં તણખલાંના પ્રવાહની સામે જવાના સર્વ પ્રયત્નો નિષ્ફળ થઈને અંતે પ્રવાહના વેગ સાથે તે તો તે આનન્ત્ય સમુદ્ર તરફ જ ખેંચાઈ જવાના. એવીજ સ્થિતિ મનુષ્યની આયુષ્ય દશાની પણ બાણી લેવી. તેમાં તમને સુખ થાય કે દુઃખ થાય અને આનન્દાશ્રુ પડે કે શોકના અશ્રુ ઢળે પરંતુ એટલું તો માત્ર ખરું જ કે, તે સર્વનું પર્યાવસાન તો આનન્ત્યમાં લીન થવામાંજ આવવાનું. માત્ર તમે, હું કે તે પાષાણવૃક્ષ તે આનન્ત્ય સમુદ્રમાં-તે અમર્યાદ સ્વાતંત્ર્યમાં એટલે કે નિર્વિકલ્પ પરમેશ્વરમાં કયારે લય પામીશું એટલો આગળ કે પાછળનો કાળ વિષેનોજ પ્રશ્ન અવશિષ્ટ રહે છે. બાકી કોઈ પણ એક સમયે તો આપણે જઈને તેમાં મળી જવાનું છે એ નિયમ તો ત્રિકાલાબાધિત અને સર્વથા નિશ્ચિત જ છે.”

વિવેકાનંદ વિચારમાળા.